แนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวง
กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึก รายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ.๒๕๕๕

ออกตามความในมาตรา ๘๐
แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

แหล่งกำเนิดมลพิษประเภท
บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

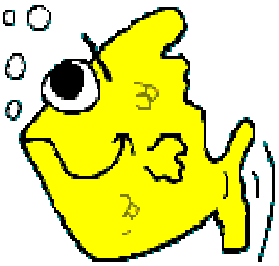

สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
กรมควบคุมมลพิษ
สิงหาคม ๒๕๕๕

คำนำ

กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ มีผลให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕ ปัจจุบันได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม อาคารบางประเภทและบางขนาด ฟาร์มสุกร บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง และระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ตลอดจนแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะได้รับการกำหนดขึ้นอีกในอนาคต มีหน้าที่ต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว หากฝ่าฝืนจะมีบทลงโทษทางอาญา ดังนั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจึงควรต้องให้ความสนใจและไม่ละเลยในการปฏิบัติตามกฎกระทรวงฯ ด้วย

สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ จึงได้จัดทำแนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ.๒๕๕๕ จำนวน ๕ ชุด ได้แก่

๑. แนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวง ฯ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทอุตสาหกรรม
๒. แนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวง ฯ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทชุมชน
๓. แนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวง ฯ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทการเลี้ยงสุกร
๔. แนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวง ฯ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
๕. แนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวง ฯ สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา

เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องใช้ศึกษาทำความเข้าใจ และใช้เป็นแนวทางดำเนินงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติได้ ตามที่กำหนดภายใต้กฎกระทรวงฯ ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หน่วยงานภาครัฐ ผู้สนใจทั่วไปสามารถติดต่อขอรับเอกสารแนวทางการดำเนินงานฯ ดังกล่าวได้จากสำนักจัดการคุณภาพน้ำหรือดาว์นโหลดรายละเอียดได้ทางเว็บไซต์สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ (http://wqm.pcd.go.th/water/index.php)

(นายอนุพันธ์ อิฐรัตน์)
ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ
สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมมลพิษ
สิงหาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

คำนำ **หน้า**

บทที่ ๑ บทนำ ๑

บทที่ ๒ การดำเนินงานตามกฎกระทรวงฯ

๒.๑ แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เข้าข่ายต้องดำเนินการ ๖

๒.๒ ผู้เกี่ยวข้องและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ๘

๒.๓ การขอรับแบบ ทส.๑ และ ทส.๒ ๑๐

๒.๔ บทลงโทษ ๑๑

บทที่ ๓ การบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงาน ของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. ๑

๓.๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ๑๒

๓.๒ การบันทึกข้อมูลในส่วนของสถิติและข้อมูลที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ๑๕

๓.๓ การรับรองการบันทึกสถิติ ข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ ๒๒

บทที่ ๔ การจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. ๒

๔.๑ ข้อมูลทั่วไป ๒๓

๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง ๒๔

๔.๓ สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน ๒๖

๔.๔ การจัดส่งรายงาน แบบ ทส.๒ ๒๘

บทที่ ๕ ตัวอย่างการบันทึก แบบ ทส.๑ และ ทส. ๒

๕.๑ ตัวอย่างที่ ๑ การเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม ๒๙

๕.๒ ตัวอย่างที่ ๒ การเลี้ยงปลานิล ๓๗

ภาคผนวก ก กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของ ระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕ ๔๕

ภาคผนวก ข ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ๕๔

ภาคผนวก ค หน่วยงานให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ๖๑

ภาคผนวก ง คำถามที่พบบ่อย ๖๓

สารบัญรูป

รูปที่		หน้า
๓.๑	ส่วนของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามแบบ ทส.๑	๑๓
๓.๒	ตัวอย่างแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย	๑๔
๓.๓	ส่วนของสถิติและข้อมูลที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ	๑๕
๓.๔	ตัวอย่างการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าเฉพาะสำหรับระบบบำบัดน้ำเสีย	๑๖
๓.๕	ตัวอย่างการติดตั้งมิเตอร์น้ำเฉพาะของแหล่งกำเนิดมลพิษ	๑๗
๓.๖	เวียร์ที่ใช้กันโดยทั่วไป	๑๘
๓.๗	ส่วนของการรับรองการบันทึกสถิติ ข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ	๒๒
๔.๑	ส่วนของข้อมูลทั่วไป	๒๓
๔.๒	ส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง	๒๕
๔.๓	ส่วนของสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน	๒๗

บทที่ ๑
บทนำ

ตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเอง มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าวในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดเป็นหลักฐานไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้น และจะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบ หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวเสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่อย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ กรณีแหล่งกำเนิดใดมีผู้ควบคุมการดำเนินงานระบบบำบัดน้ำเสียให้ผู้ควบคุมมีหน้าที่ดำเนินการจัดเก็บสถิติและข้อมูลฯ แทนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง รวมทั้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตรับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องดำเนินการเช่นเดียวกับเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยการเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียให้ทำตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

กรมควบคุมมลพิษอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการจัดเก็บสถิติและข้อมูล (ภาคผนวก ก) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดเก็บสถิติ ข้อมูล และรายงาน ผลการทำงานของระบบบัดน้ำเสียของตนเอง โดยมีสาระสำคัญคือ

๑. คำนิยามที่กำหนด

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และให้หมายรวมถึงท่อ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

๒. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส. ๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษเป็นระยะเวลา ๒ ปีนับแต่วันที่มีการจัดเก็บสถิติและข้อมูลนั้น

๓. จะต้องจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส.๒ และเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป โดยให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

๔. ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล จัดทำบันทึกรายละเอียด หรือจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัด

น้ำเสียอยู่แล้วตามกฎหมายอื่น และการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมีข้อมูลไม่น้อยกว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงนี้ ให้ถือว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงฉบับนี้โดยอนุโลม และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกเดือน ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป โดยให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับหรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

โดยกฎกระทรวงฯ ดังกล่าว**มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕** ตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๓๙ ก วันที่ ๔ พฤษภาคม ๑๕๕๕ ดังนั้น เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่มีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองตามมาตรา ๗๐ จะต้องดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ซึ่งปัจจุบันมีแหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายต้องดำเนินการทั้งหมด ๑๐ ประเภท ดังนี้

๑. โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม ได้แก่

๑.๑ โรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ ๒ คือ โรงงานที่มีแรงม้าของเครื่องจักรมากกว่า ๒๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงานมากกว่า ๒๐ คน แต่ไม่เกิน ๕๐ คน

๑.๒ โรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ ๓ คือ โรงงานที่มีมลภาวะและโรงงานที่มีแรงม้าของเครื่องจักรมากกว่า ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงานมากกว่า ๕๐ คน

๑.๓ นิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่จัดไว้สำหรับการประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการจัดการระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมร่วมกัน

๒. อาคารบางประเภทและบางขนาด ได้แก่

๒.๑ อาคารประเภท ก ได้แก่

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป

(๘) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ใช้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป

๒.๒ อาคารประเภท ข ได้แก่ (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป)

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ห้องนอน แต่ ไม่ถึง ๕๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักอาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๖๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๐๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕๐ ห้องขึ้นไป

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตร.ม. ขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวม กันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๓๐ เตียง

(๖) อาคารโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ ที่มีพื้นที่ ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตร.ม. แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตร.ม.

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตร.ม. แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตร.ม.

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตร.ม. แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตร.ม.

(๙) ตลาดที่มีพื้นที่ที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตร.ม. แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตร.ม.

(๑๐)ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตร.ม. แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตร.ม.

๓. ที่ดินจัดสรร ได้แก่

๓.๑ ที่ดินจัดสรรประเภท ก คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัด แบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า ๑๐๐ แปลง แต่ไม่เกิน ๕๐๐ แปลง

๓.๒ ที่ดินจัดสรรประเภท ข คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัด แบ่งแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า ๕๐๐ แปลงขึ้นไป

๔. การเลี้ยงสุกร ได้แก่

๔.๑ การเลี้ยงสุกรประเภท ก คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ เกินกว่า ๖๐๐ หน่วย

๔.๒ การเลี้ยงสุกรประเภท ข คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖๐ แต่ไม่เกิน ๖๐๐ หน่วย

๔.๓ การเลี้ยงสุกรประเภท ค คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖ หน่วย แต่ไม่ถึง ๖๐ หน่วย (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป)

๕. ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา ได้แก่ ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลาทุกขนาด

๖. สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ได้แก่

๖.๑ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร

๖.๒ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘ เมตร แต่น้อยกว่า ๑๒ เมตรหรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘ เมตร แต่น้อยกว่า ๑๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘ เมตร

๗. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่มีขนาดพื้นที่บ่อมากกว่าหรือเท่ากับ ๑๐ ไร่

๘. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยทุกขนาด

๙. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ได้แก่

๙.๑ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติโดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือหรือสารอื่นใดลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

๙.๒ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหารทุกชนิด หรือสัตว์น้ำอื่นๆ ที่กินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือหรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

๙.๓ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค คือ บ่อที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด ซึ่งมีการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือหรือสารอื่นใดเติมลงในบ่อเพาะเลี้ยงเพื่อปรับระดับค่าความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงให้เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนั้นๆ ทุกขนาด

๑๐.ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสียที่กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาหรือผู้รับจ้างบริการจัดให้มีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการให้บริการบำบัดน้ำเสียที่รวบรวมจากชุมชน

ในคู่มือฉบับนี้เป็นการนำเสนอแนวทางการดำเนินงานตามกฎกระทรวงฯ สำหรักแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางการในการเก็บสถิติ ข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. ๑ และแบบ ทส. ๒) รวมทั้งขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวงฯ

บทที่ ๒
การดำเนินงานตามกฎกระทรวงฯ

๒.๑ แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่เข้าข่ายต้องดำเนินการ

สำหรับบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (สัตว์น้ำชายฝั่ง สัตว์น้ำกร่อย และสัตว์น้ำจืด) เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม (ภาคผนวก ข) ซึ่งบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ต้องจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ได้แก่

๑. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่มีพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป
๒. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยทุกขนาดพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
๓. บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก ข ตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป และประเภท ค ที่มีพื้นที่ทุกขนาดพื้นที่

คำนิยามที่เกี่ยวข้อง

บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง หมายถึง พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้ โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มหรือสัตว์น้ำกร่อยในบริเวณนอกแนวป้องกันน้ำเค็มของกรมชลประทานหรือในเขตที่ดินชายทะเลชั้นในของกรมพัฒนาที่ดิน

บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย หมายถึง พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้ โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยหรือสัตว์น้ำเค็มแต่ไม่รวมถึงพื้นที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด หมายถึง พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้ โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำจืดแต่ไม่รวมถึงบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง หรือบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยที่มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษไว้แล้ว

พื้นที่บ่อ หมายถึง พื้นที่บ่อที่ใช้เลี้ยง และให้หมายความรวมถึงคู คลองส่งและระบายน้ำ

สัตว์น้ำ หมายถึง สัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงในบ่อ เช่น ปลา กุ้ง หอย เต่า จระเข้ รวมถึงสัตว์น้ำตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

น้ำทิ้ง หมายถึง น้ำที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแต่ละประเภทตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด

น้ำเสีย หมายถึง ของเสียที่อยู่ในสภาพที่เป็นของเหลว รวมทั้งมวลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น น้ำที่ไม่ต้องการ หรือน้ำใช้แล้วและระบายทิ้ง

บ่อกักเลน หมายถึง ระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับให้น้ำเสียเกิดการแยกอนุภาคระหว่างของแข็งและของเหลวโดยอาศัยแรงโน้มถ่วงของโลก

บ่อตากเลน หมายถึง บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ผู้ประกอบการใช้กักน้ำที่เหลือจากการจับสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงแล้วปล่อยให้น้ำระเหยจนเหลือแต่ตะกอนเลนแล้วจึงลอกเลนออกเพื่อทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำต่อไป

บ่อบึงประดิษฐ์ หมายถึง ระบบบำบัดน้ำเสียที่สร้างเลียนแบบบึงธรรมชาติ มีระดับน้ำไม่ลึกนัก และปลูกพืชน้ำ เช่น กก แฝก บัว ธูปฤาษี จอก แหน ไว้เป็นปัจจัยหนึ่งในการบำบัดน้ำเสีย

บ่อเติมอากาศ หมายถึง ระบบบำบัดน้ำเสียทางชีวภาพแบบเติมอากาศลงสระ และไม่มีการหมุนเวียนสลัดจ์

ทอยบ่อ หมายถึง การนำน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจากบ่อหนึ่งไปไว้ยังบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบ่ออื่น

บ่อพักน้ำ หมายถึง บ่อสำหรับรองรับน้ำจากแหล่งน้ำสาธารณะก่อนระบายเข้าสู่บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ บางครั้งเรียก “บ่อน้ำดิบ” หรือ “บ่อรองน้ำ”

บริเวณนอกแนวป้องกันน้ำเค็มของกรมชลประทานหรือในแนวเขตที่ดินชายทะเลชั้นในของกรมพัฒนาที่ดิน หมายถึง แนวเขตพื้นที่ที่กำหนดตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ประเภทของสัตว์น้ำ

(๑) ประเภทของสัตว์น้ำชายฝั่ง

สัตว์น้ำตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

สัตว์น้ำชายฝั่ง หมายถึง สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำทะเลหรือมีวงจรชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในน้ำทะเลและสามารถดำรงชีวิตตามธรรมชาติอย่างปกติ (ความเค็มมากกว่า ๓๐ ส่วนในพันส่วน) เช่น ปลา กุ้ง ปู แมงดาทะเล หอย เต่า กระ ตะพาบน้ำ จระเข้ รวมทั้งไข่ของสัตว์น้ำนั้น สัตว์น้ำชายฝั่งที่นิยมนำมาเพาะเลี้ยงในบ่อเพาะเลี้ยงในประเทศไทย ได้แก่ กุ้งกุลาดำ กุ้งขาวแวนนาไม ปลากระพง เป็นต้น

(๒) ประเภทของสัตว์น้ำกร่อย

สัตว์น้ำตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย หมายถึง สัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงในบ่อ เช่น ปลา กุ้ง หอย เต่า จระเข้

สัตว์น้ำกร่อย หมายถึง สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำกร่อยหรือมีวงจรชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในน้ำกร่อยและสามารถดำรงชีวิตตามธรรมชาติอย่างปกติ (ความเค็มอยู่ระหว่าง ๐.๕-๓๐ ส่วนในพันส่วน) สัตว์น้ำกร่อยที่นิยมนำมาเพาะเลี้ยงในบ่อเพาะเลี้ยงในประเทศไทย ได้แก่ ปลากระพงขาว และปลากระรัง เป็นต้น

(๓) ประเภทของสัตว์น้ำจืด

สัตว์น้ำตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม และประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง มาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

สัตว์น้ำจืด หมายถึง สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำจืดตลอดชีวิต ซึ่งอาจอาศัยอยู่ในน้ำนิ่ง เช่น ในบ่อ บึง ได้แก่ ปลาสวาย ปลาเทโพ และสัตว์ที่อาศัยในลำธารหรือแม่น้ำ เช่น ปลาตะเพียน ปลาเทพา และปลาสร้อย เป็นต้น นอกจากนี้ยังหมายความรวมถึงสัตว์น้ำที่มีการอพยพย้ายถิ่น เช่น กุ้งก้ามกรามที่เจริญเติบโตในน้ำจืด แต่ขยายพันธุ์ในทะเล สัตว์น้ำจืดสามารถแบ่งย่อยได้เป็น ๓ ประเภท ตามลักษณะอาหารที่กินและคุณลักษณะของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยง ดังนี้

- **สัตว์น้ำประเภท ก** หมายถึง สัตว์น้ำจืดจำพวกที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด เช่น รำ ปลายข้าว แหนเป็ด เศษผัก หญ้าขน ผักตบชวา

- **สัตว์น้ำประเภท ข** หมายถึง สัตว์น้ำจืดจำพวกที่ชอบกินอาหารที่เป็นเนื้อ หรือสัตว์น้ำอื่นๆ ที่กินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร ซึ่งหมายความรวมถึงสัตว์ที่ตายแล้วแต่ยังไม่เน่าเปื่อย แมลง หรืออาหารที่เป็นเนื้อหรือลูกปลาที่ยังมีชีวิตอยู่

- **สัตว์น้ำประเภท ค** หมายถึง สัตว์น้ำจืดจำพวกที่กินอาหารที่เป็นพืช (ประเภท ก) หรือกินอาหารที่เป็นเนื้อ (ประเภท ข) และมีการปรับสภาพน้ำโดยการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น เกลือ น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีความเค็ม หรือสารอื่นใดที่ก่อให้เกิดความเค็มเติมลงในบ่อเพาะเลี้ยงเพื่อปรับระดับค่าความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงให้เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนั้น

๒.๒ ผู้เกี่ยวข้องและหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ

ผู้เกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ และมาตราที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แก่

๑) เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

หมายถึง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด มลพิษตามมาตรา ๖๙ และมีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ เป็นของตนเอง

๒) ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

หมายถึง ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้าง ให้บริการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓) เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง

- นายกเทศมนตรี กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปลัดเมืองพัทยา กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา

ทั้งนี้ **ตามมาตรา ๘๑** กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมรายงานที่ได้รับตามมาตรา ๘๐ ส่งไป ให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่นนั้นเป็นประจำอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง และ จะทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้

๔) เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเขตท้องถิ่น หมายถึง

- อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ สำหรับเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำหรับเขตพื้นที่ต่างจังหวัด

สำหรับหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เกี่ยวข้องตามกฎกระทรวงนี้และมาตราที่เกี่ยวข้องผู้เกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ ผู้เกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ และมาตราที่เกี่ยวข้องตาม พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้แก่

๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย มีหน้าที่

- จัดเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน ตามแบบ ทส. ๑ และจัดเก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นเวลา ๒ ปี
- จัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือน ตามแบบ ทส. ๒ เสนอต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป

๒. เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีหน้าที่

- รับรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (แบบ ทส. ๒)
- ออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน
- รวบรวมรายงานเสนอต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษที่มีอำนาจในเขตท้องถิ่นนั้น อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง ซึ่งอาจจัดทำความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเสนอไปพร้อมกับรายงานที่รวบรวมส่งไปนั้นด้วยก็ได้ (เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ มีหน้าที่

- เก็บรวบรวมรายงานและใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการตรวจสภาพการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติหรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบหรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าวหรือเมื่อมีเหตุอันสมควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ (เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘๒ (๑) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕)

๒.๓ การขอรับแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒

การติดต่อขอรับแบบฟอร์ม ทส.๑ และ ทส. ๒ สามารถติดต่อขอรับได้ดังนี้

พื้นที่กรุงเทพมหานคร

ดาวน์โหลดแบบได้ที่เว็บไซต์
กรมควบคุมมลพิษ (www.pcd.go.th)
หรือ
เว็บไซต์สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
กรมควบคุมมลพิษ
(http://wqm.pcd.go.th/water)

ติดต่อขอรับแบบได้ที่
สำนักจัดการคุณภาพน้ำ
กรมควบคุมมลพิษ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๙๘ ๒๒๒๑ - ๔
๐ ๒๒๙๘ ๒๒๑๘ - ๒๐
๐ ๒๒๙๘ ๒๒๑๐ - ๓

พื้นที่ต่างจังหวัด

ดาวน์โหลดแบบได้ที่เว็บไซต์กรมควบคุมมลพิษ (www.pcd.go.th) หรือ
เว็บไซต์สำนักจัดการคุณภาพน้ำ กรมควบคุมลพิษ (http://wqm.pcd.go.th/water)

ติดต่อขอรับแบบได้ที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด

๒.๔ บทลงโทษ

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการจัดเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ.๒๕๕๕ ระบุว่า

๑. หากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควมคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูลหรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๖

๒. ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๗

โดยมีสาระสำคัญของมาตรา ดังนี้

มาตรา ๑๐๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุม หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่บันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๐๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานที่ตนมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิดหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทที่ ๓
การบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูล แสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. ๑

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ จะต้องบันทึกสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน ตามแบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือแบบ ทส. ๑ โดยแบบ ทส. ๑ แต่ละชุดจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๓ ส่วน คือ

๑) ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ

๒) สถิติและข้อมูลที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และ

๓) การรับรองการบันทึกสถิติ ข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ

๓.๑ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ

ประกอบด้วย สถานที่ตั้ง ชื่อ-สกุลเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด ประเภทของกิจการ ใบอนุญาต (ถ้ามี) และแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ทั้งนี้ ในการบันทึกข้อมูลทั่วไปของแหล่งกำเนิดตามแบบ ทส. ๑ ไม่จำเป็นต้องบันทึกทุกเดือน เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษสามารถบันทึกในครั้งแรกครั้งเดียว ยกเว้นกรณีมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษจะต้องทำการบันทึกข้อมูลใหม่แทนข้อมูลเดิม สำหรับแนวทางการบันทึกข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษมีรายละเอียด (รปูที่ ๓.๑) ดังนี้

๓.๑.๑ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ

- บันทึกสถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ ประกอบด้วย เลขที่ หมู่ที่ ซอย ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ และโทรสาร ที่สามารถติดต่อได้
- สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ อาจเป็นสถานที่เดียวกันกับที่อยู่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด หรือ**ไม่ใช่**ก็ได้

๓.๑.๒ ชื่อ – สกุล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยบันทึกชื่อ - สกุล ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจที่มีการมอบเป็นลายลักษณ์อักษร

หมายเหตุ กรณีเป็นการเช่าพื้นที่เพื่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ต้องบันทึกชื่อ สกุล ของผู้ที่ดำเนินการกิจกรรมเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทสัตว์น้ำนั้น มิใช่ ชื่อ สกุลเจ้าของพื้นที่

๓.๑.๓ ประกอบกิจการประเภท และใบอนุญาต (ถ้ามี) บันทึกประเภทของกิจการหรือประเภทของแหล่งกำเนิด คือ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ได้แก่ สัตว์น้ำชายฝั่ง สัตว์น้ำกร่อย หรือสัตว์น้ำจืด ซึ่งอาจจะระบุชนิดของสัตว์น้ำได้ เช่น ปลากระพง ปลาช่อน ปลานิล เป็นต้น สำหรับการบันทึกข้อมูลใบอนุญาต เช่น

๑. ใบขออนุญาตประกอบกิจการจากเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น เลี้ยงกุ้ง ๕๐ ไร่ขึ้นไป

๒. ให้ระบุเลขที่ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตาม พรบ.สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ซึ่งออกให้โดยหน่วยงานท้องถิ่นในท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล... หรือเทศบาล...พร้อมทั้งระบุวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

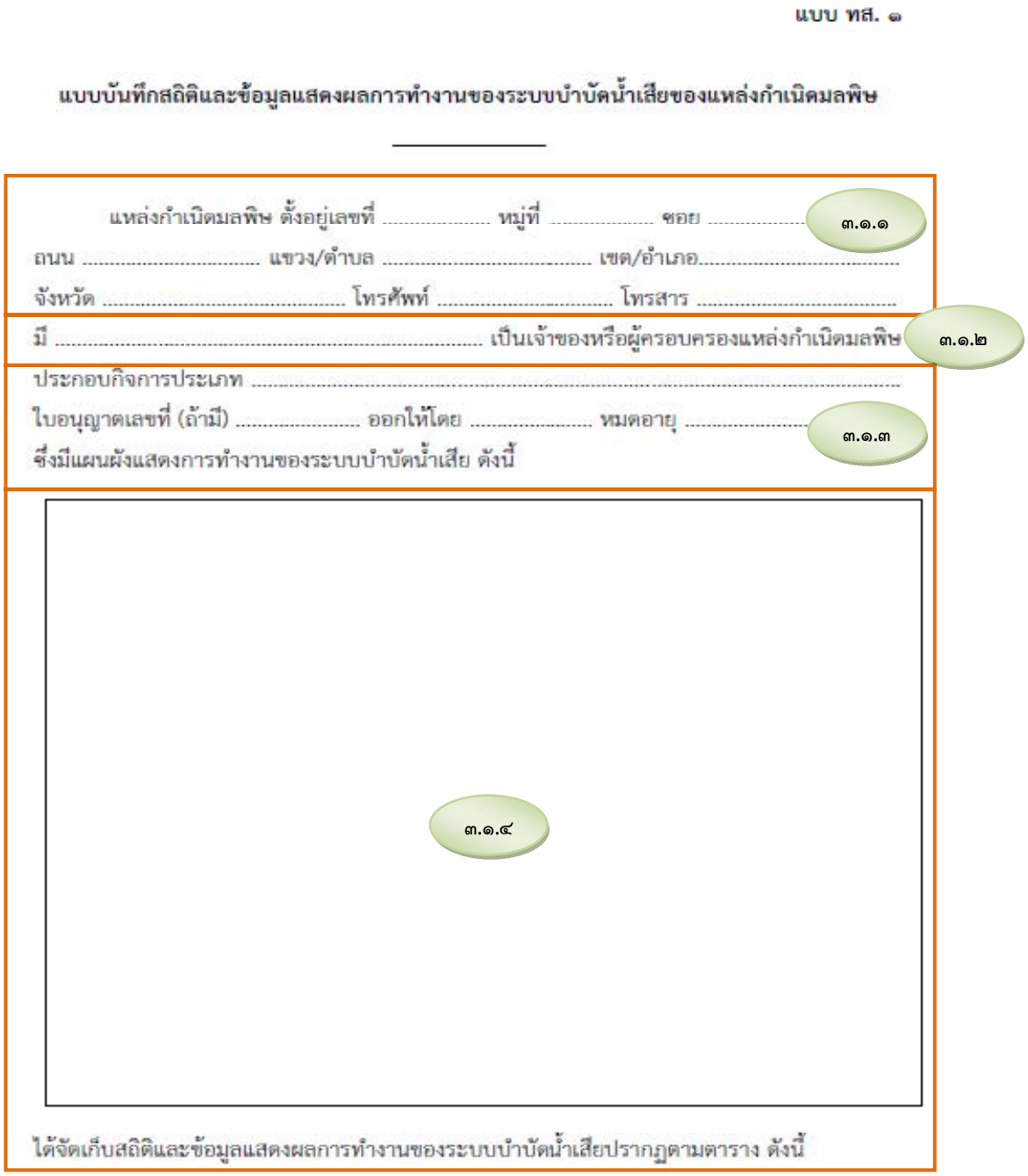

แบบ ทส. ๑

แบบบันทึกสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....

ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ.....

จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....

มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

ประกอบกิจการประเภท .....

ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....

ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

ได้จัดเก็บสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียปรากฏตามตาราง ดังนี้

๓.๑.๑

๓.๑.๒

๓.๑.๓

๓.๑.๔

รูปที่ ๓.๑ ส่วนของข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามแบบ ทส.1

๓.๑.๔ แผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ให้แสดงแผนผังการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ควรประกอบด้วย แหล่งกำเนิดน้ำเสียภายในขอบเขตพื้นที่ของแหล่งกำเนิดมลพิษ การรวบรวมน้ำเสีย

หน่วยบำบัดย่อยของระบบฯ แสดงจุดน้ำเข้าระบบฯ จุดระบายน้ำทิ้ง แหล่งรองรับน้ำทิ้งถ้าสามารถระบุได้ (รูปที่ ๓.๒) ดังนี้

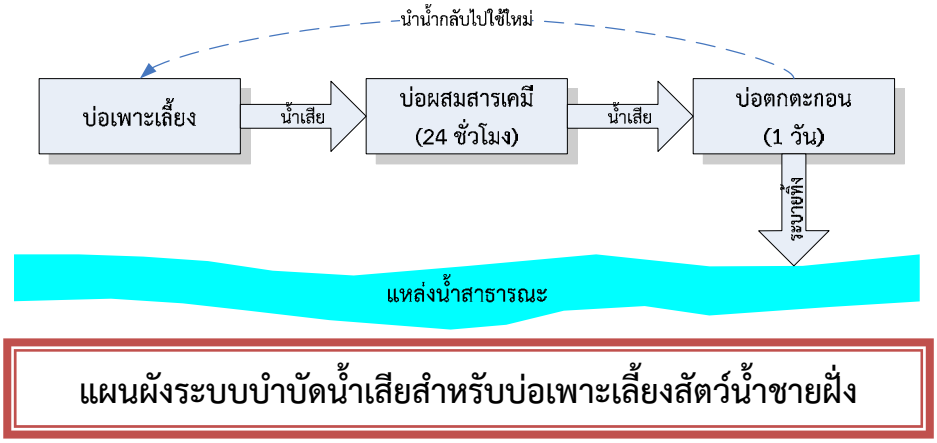

แผนผังระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

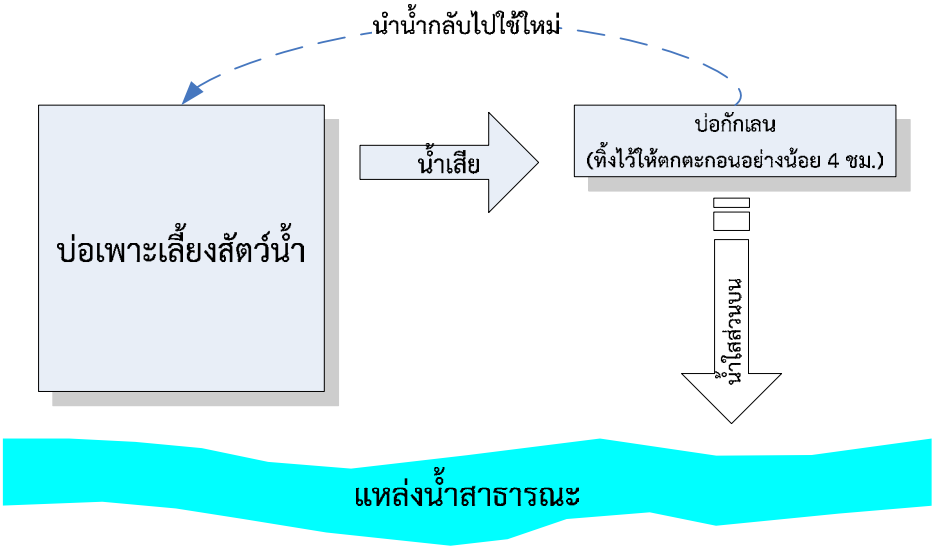

แผนผังระบบบำบัดน้ำเสียสำหรับบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

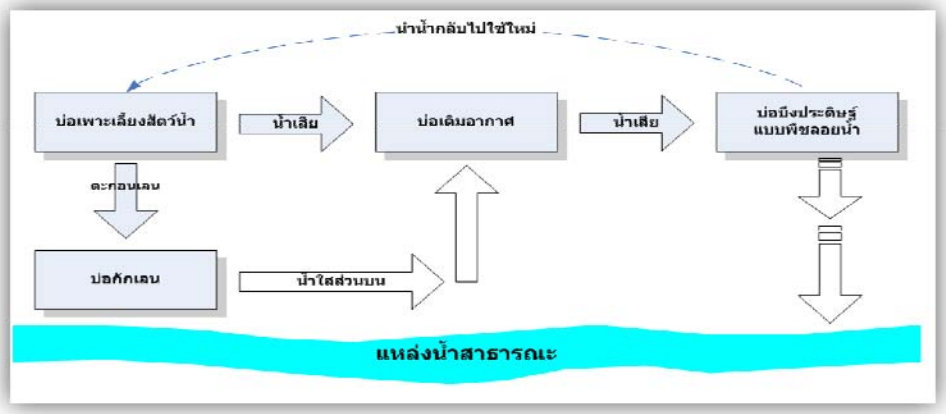

รูปที่ ๓.๒ ตัวอย่างแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๓.๒ การบันทึกข้อมูลในส่วนของสถิติและข้อมูลที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

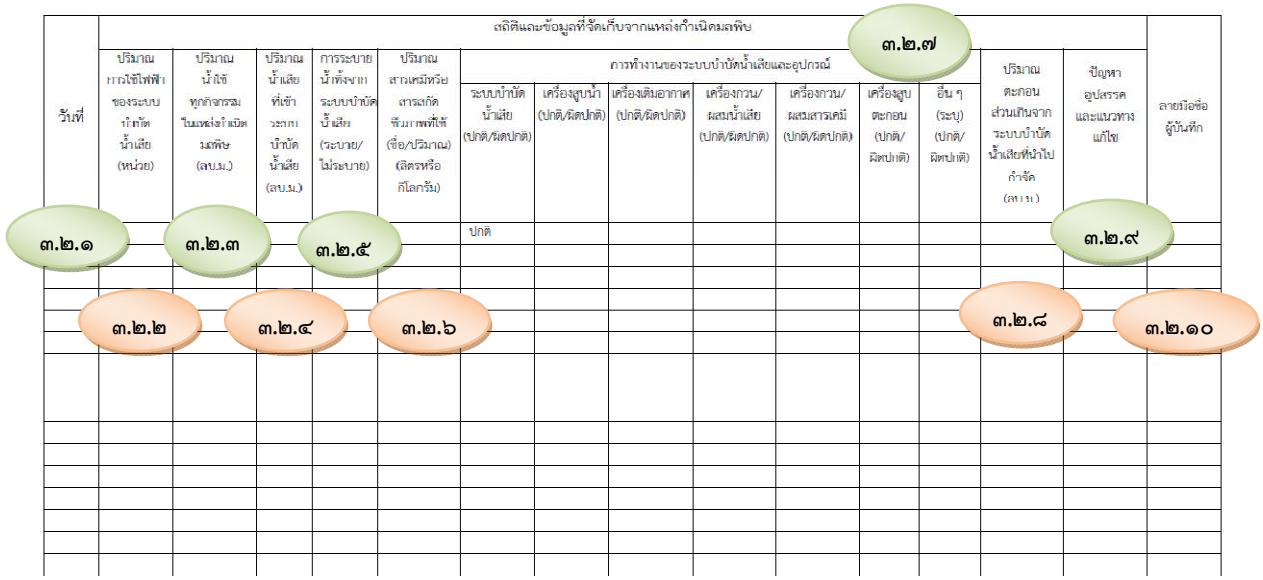

รูปที่ ๓.๓ ส่วนของสถิติและข้อมูลที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ

เป็นสถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ และบันทึกตามตารางในแบบ ทส. ๑ ซึ่ง**จะต้องบันทึกข้อมูลทุกวัน** ประกอบด้วย วัน เดือน ปีที่บันทึกข้อมูล ปริมาณการใช้ไฟฟ้า ปริมาณน้ำใช้ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพ ที่ใช้การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข และลายมือชื่อผู้บันทึก (รูปที่ ๓.๓)

สำหรับแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูล และการบันทึกที่จัดเก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๒.๑ วัน เดือน ปี ระบุวันที่ เดือน และ พ.ศ. ที่ทำการบันทึกข้อมูล ซึ่งต้องบันทึกทุกวัน

๓.๒.๒ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) มีแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูล ดังนี้

(๑) กรณีที่มีการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าเฉพาะสำหรับระบบบำบัดน้ำเสีย จะต้องทำการอ่านค่าจากมิเตอร์ไฟฟ้าทุกวัน (รูปที่ ๓.๔) โดยการอ่านค่าดังกล่าวควรต้องเป็นเวลาเดียวกันทุกวัน สำหรับการกรอกปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบฯ นั้น ให้บันทึก**ผลต่าง**ของค่าที่อ่านได้จากมิเตอร์ไฟฟ้าในแต่ละวัน ดังแสดงในตัวอย่าง

วันที่	ค่าที่อ่านได้จากมิเตอร์ไฟฟ้า	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)
๒ ส.ค. ๕๕	๐๐๐๓๓๓	๑๒๑ (เป็นผลมาจากค่าวันที่ ๓ ส.ค. ๐๐๐๔๕๔ ลบด้วย ค่าวันที่ ๒ ส.ค.๐๐๐๓๓๓)
๓ ส.ค. ๕๕	๐๐๐๔๕๔	๘๙ (เป็นผลมาจากค่าวันที่ ๔ ส.ค. ๐๐๐๕๔๓ ลบด้วย ค่าวันที่ ๓ ส.ค. ๐๐๐๔๕๔)
๔ ส.ค. ๕๕	๐๐๐๕๔๓	

รูปที่ ๓.๔ ตัวอย่างการติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าเฉพาะสำหรับระบบบำบัดน้ำเสีย

(๒) กรณีไม่ได้ติดตั้งมิเตอร์ไฟฟ้าเฉพาะสำหรับระบบบำบัดฯ ให้คำนวณปริมาณการใช้ไฟฟ้า (หน่วยเป็นกิโลวัตต์-ชม.) จากผลรวมของอัตราการใช้ไฟฟ้าของอุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้าแต่ละชิ้นในระบบบำบัดฯ (หน่วยเป็นกิโลวัตต์) คูณกับระยะเวลาในการใช้งานอุปกรณ์นั้นในแต่ละวัน (หน่วยเป็นชั่วโมง) ดังแสดงในตัวอย่าง

ตัวอย่าง ระบบบำบัดน้ำเสียของฟาร์ม ประกอบด้วยอุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้า และระยะเวลาในการใช้ต่อวัน ดังนี้

๑. เครื่องสูบน้ำขนาดกำลังไฟ ๗๕๐ วัตต์ มีการเปิดใช้งาน ๒ ชั่วโมงต่อวัน

๒. เครื่องเติมอากาศขนาดกำลังไฟ ๑,๐๐๐ วัตต์ มีการเปิดใช้งาน ๖ ชั่วโมงต่อวัน

จากสูตร

$$\text{จำนวนหน่วยที่ใช้ใน ๑ วัน (kWh)} = \frac{\text{กำลังไฟ (W)} \times \text{จำนวนเครื่องใช้ไฟฟ้า} \times \text{ชั่วโมงที่ใช้งาน}}{๑,๐๐๐}$$

ดังนั้น ในหนึ่งวันจะมีการใช้ไฟฟ้าดังนี้

๑. จำนวนหน่วยของเครื่องสูบน้ำ = (๗๕๐ x ๒) /๑,๐๐๐ = ๑.๕ หน่วย (kWh)

๒. จำนวนหน่วยของเครื่องเติมอากาศขนาด = (๑,๐๐๐ x ๖) /๑,๐๐๐ = ๖ หน่วย (kWh)

รวมหนึ่งวันระบบบำบัดฯ มีการใช้ไฟฟ้า ทั้งสิ้น = ๑.๕ + ๖ = ๗.๕ หน่วย (kWh)

(๓) กรณีระบบบำบัดน้ำเสียไม่มีการใช้ไฟฟ้า บันทึก “-” กรณีไม่มีการใช้ไฟฟ้า เช่น เป็นระบบบำบัดน้ำเสียแบบธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นระบบที่ไม่ใช้ไฟฟ้า

๓.๒.๓ ปริมาณการใช้น้ำทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) มีแนวทางการจัดเก็บสถิติข้อมูล ดังนี้

(๑) กรณีใช้น้ำประปาทั้งหมดและมีการติดตั้งมิเตอร์วัดน้ำของแหล่งกำเนิดมลพิษโดยเฉพาะ จะต้องทำการอ่านค่าจากมิเตอร์น้ำทุกวัน (รูปที่ ๓.๕) โดยการอ่านค่าดังกล่าวควรต้องเป็นเวลาเดียวกันทุกวัน สำหรับการกรอกปริมาณการใช้น้ำนั้น ให้บันทึก**ผลต่าง**ของค่าที่อ่านได้จากมิเตอร์น้ำในแต่ละวัน ดังแสดงในตัวอย่าง

วันที่	ค่าที่อ่านได้จากมิเตอร์น้ำ	ปริมาณการใช้น้ำทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)
๒ ส.ค. ๕๕	๑๕๓๖๔๑	๔๐ (เป็นผลมาจากค่าที่อ่านได้จากวันที่ ๓ ส.ค. ๑๕๓๖๘๑ ลบด้วย ค่าที่อ่านได้จากวันที่ ๒ ส.ค. ๑๕๓๖๔๑)
๓ ส.ค. ๕๕	๑๕๓๖๘๑	๓๑ (เป็นผลมาจากค่าที่อ่านได้จากวันที่ ๔ ส.ค. ๑๕๓๗๑๒ ลบด้วย ค่าที่อ่านได้จากวันที่ ๓ ส.ค. ๑๕๓๖๘๑)
๔ ส.ค. ๕๕	๑๕๓๗๑๒	

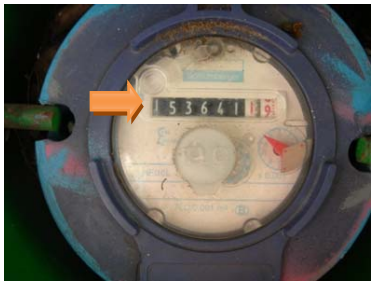

รูปที่ ๓.๕ ตัวอย่างการติดตั้งมิเตอร์น้ำเฉพาะของแหล่งกำเนิดมลพิษ

(๒) กรณีไม่ได้ติดตั้งมิเตอร์วัดน้ำของแหล่งกำเนิดโดยเฉพาะ ให้เก็บข้อมูลปริมาณการใช้น้ำจากอุปกรณ์ที่กักเก็บน้ำใช้ ซึ่งทราบปริมาตรที่ชัดเจน เช่น การเก็บน้ำใช้ในแทงค์น้ำเพื่อใช้ในบ้าน เป็นต้น

(๓) กรณีไม่มีทั้งมิเตอร์วัดน้ำและไม่สามารถเก็บข้อมูลตามข้อ ๒) ได้ ให้ประเมินปริมาณการใช้น้ำในแต่ละวันจากอัตราการใช้น้ำเฉลี่ยของแหล่งกำเนิดนั้นๆ

บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะเป็นกิจกรรมที่ส่วนใหญ่ใช้เครื่องสูบน้ำ (ข้อ (๑)) สำหรับแหล่งกำเนิดใดที่แหล่งน้ำใช้บางส่วนมีการติดตั้งมาตรวัดน้ำ และบางส่วนไม่มีมาตรวัดน้ำ ให้ใช้แนวทางการเก็บข้อมูลตามข้อ ๑) ๒) และ ๓) รวมกัน

ทั้งนี้ ในการจัดเก็บสถิติ ข้อมูลให้ใช้แนวทางตามข้อ ๑) เป็นหลัก ถ้าไม่มีข้อ ๑) จึงเลือกใช้แนวทางตามข้อ ๒) และ ๓) ตามลำดับ

๓.๒.๔ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) มีแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูล ดังนี้

(๑) คำนวณจากความเร็วของการไหลในรางน้ำเสีย โดยใช้เครื่องวัดอัตราการไหล (Flow meter) หรือการติดตั้งเวียร์ (Weir) โดยอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการวัดอัตราการไหลมีอยู่หลายประเภท เช่น เครื่องวัดแบบ Turbine Flow Meter, Electromagnetic Flow Meter และ Ultrasonic Flow Meter สำหรับการวัดอัตราการไหลของน้ำด้วยเวียร์ (Weir) เป็นวิธีที่ใช้โดยทั่วไป เนื่องจากสะดวกในการติดตั้งและราคาถูก สามารถติดตั้งได้ที่ปลายท่อ และในรางเปิด เวียร์ทำด้วยไม้หรือโลหะ ด้านบน คือ สัน (Crest) ของเวียร์ อาจเป็นเส้นตรงหรือบากเป็นช่องสี่เหลี่ยมผืนผ้า สีเหลี่ยมคางหมู หรือรูปตัว V ก็ได้ เวียร์ที่ใช้กันโดยทั่วไปมี ๒ ชนิด (รูปที่ ๓.๖) ได้แก่

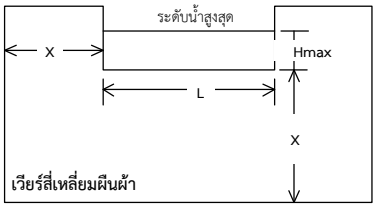

(ก) เวียร์ชนิดสี่เหลี่ยม

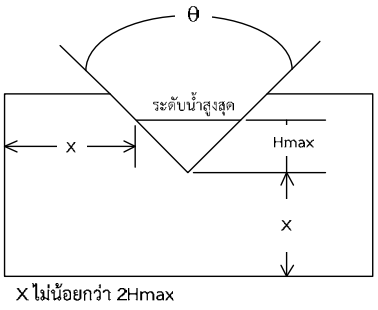

(ข) เวียร์ชนิดสามเหลี่ยม

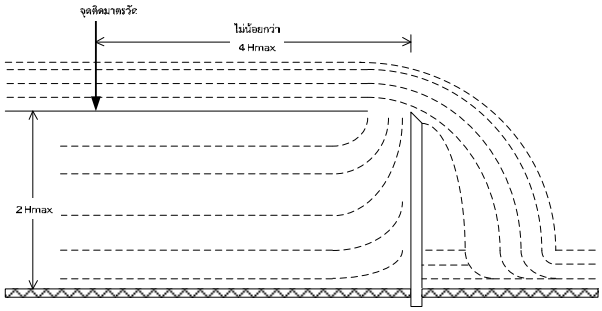

รูปที่ ๓.๖ เวียร์ที่ใช้กันโดยทั่วไป

๑.๑ เวียร์ชนิดสี่เหลี่ยม เวียร์ชนิดนี้อาจจะเป็นชนิดที่มีสันตรงหรือสันบางเป็นช่วงสี่เหลี่ยมผืนผ้าก็ได้ กรณีเป็นสันบากจะต้องได้มาตรฐาน คือ มีระยะจากด้านข้างเวียร์ถึงช่องบาก และก้นเวียร์ถึงสันเวียร์ไม่น้อยสองเท่าของความสูงของระดับน้ำสูงสุดเหนือสันเวียร์เสมอ (รูปที่ ๓.๖ก)

การคำนวณอัตราการไหลจากเวียร์ชนิดสี่เหลี่ยม

$$Q = ๑.๘๔LH^{๓/๒} \qquad \text{สมการที่ ๔}$$

โดย Q = อัตราการไหลของน้ำ, ลบ.ม./วินาที

L = ความยาวของสันเวียร์, เมตร

H = ความสูงขอบระดับน้ำเหนือสันเวียร์, เมตร

๑.๒ เวียร์ชนิดสามเหลี่ยมหรือรูปตัววี (V-Notch Weir) เหมาะสำหรับการใช้หาอัตราการไหลของน้ำที่มีปริมาณน้อยและสามารถหาอัตราการไหลของน้ำที่น้อยกว่า ๑.๕ ลบ.ม./นาที ได้ แต่ไม่ควรใช้สำหรับอัตราการไหลของน้ำเกิน ๓-๔ ลบ.ม./นาที (รูปที่ ๓.๖ข)

การคำนวณอัตราการไหลจากเวียรชนิดสามเหลี่ยม (โดยทั่วไปนิยมใช้ชนิด ๖๐ และ ๙๐ องศา)

- ชนิด ๖๐ องศา ใช้สูตรดังนี้

$$Q = ๐.๘๕H^{๒.๕} \qquad \text{สมการที่ ๕}$$

- ชนิด ๙๐ องศา ใช้สูตรดังนี้

$$Q = ๑.๔๗H^{๒.๕} \qquad \text{สมการที่ ๖}$$

โดย Q = อัตราการไหลของน้ำ, ลบ.ม./วินาที

H = ความสูงขอบระดับน้ำจากจุดยอดของสามเหลี่ยม, เมตร

(๒) กรณีมีการสูบน้ำเสียเข้าระบบบำบัดน้ำเสีย

สามารถเก็บข้อมูลจากความสามารถของเครื่องสูบน้ำ (ทุกเครื่องที่ใช้งานได้ปกติ) ซึ่งมีหน่วยเป็นปริมาณน้ำต่อเวลา ตัวอย่างเช่น ลิตรต่อนาที หรือ ลบ.ม./วัน และระยะเวลาที่ใช้ในการสูบน้ำเสียในแต่ละวัน ซึ่งอัตราการไหลของเครื่องสูบน้ำมักจะระบุอยู่ที่ป้าย (Name Plate) ที่ติดอยู่บริเวณตัวเครื่องสูบน้ำ หรือระบุไว้ในคู่มือการใช้งานของเครื่องสูบน้ำ และระยะเวลาที่ใช้ในการสูบน้ำเสียในแต่ละวัน ดังแสดงในตัวอย่าง การคำนวณปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสียจากกรณีที่มีการสูบน้ำเสียเข้าระบบฯ

เครื่องสูบน้ำ	**ความสามารถของเครื่องสูบน้ำ (ลบ.ม./ชม.) (ก)**	**ระยะเวลาการทำงานของเครื่องสูบน้ำ (ชม./วัน) (ข)**	**ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม./วัน) (ก)x(ข)**
A	๑๕๐	๘	๑,๒๐๐
B	๑๕๐	๕	๗๕๐
C	๑๐๐	๕	๕๐๐
รวม			**๒,๔๕๐**

<u>ตัวอย่างที่ ๒</u> ระบบบำบัดน้ำเสียของฟาร์มมีการใช้เครื่องสูบน้ำในการสูบน้ำเสียเข้าระบบฯ โดยเครื่องสูบน้ำมีอัตราการไหล ๓๐๐ ลิตร/นาที มีการเปิดใช้งานเครื่องสูบน้ำ ๘ ชั่วโมง/วัน

<u>สูตร</u>

ปริมาณน้ำเสียเข้าระบบฯต่อวัน (ลบ.ม.) = อัตราการไหลของเครื่องสูบน้ำ (ลิตร/นาที) x ๖๐ นาที x ชั่วโมงที่ใช้งาน (ชั่วโมง) / ๑,๐๐๐

ปริมาณน้ำเสียเข้าระบบฯ ต่อวัน (ลบ.ม.) = $\frac{\text{๓๐๐ ลิตร/นาที x ๖๐ นาที x ๘ ชั่วโมง}}{\text{๑,๐๐๐}}$

ระบบบำบัดน้ำเสียมีปริมาณน้ำเข้าต่อวัน = ๑๔๔ ลูกบาศก์เมตร

๓.๒.๕ การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย) มีแนวทางการจัดเก็บสถิติข้อมูล ดังนี้

(๑) บันทึกว่า “ระบาย” สำหรับวันที่มีการระบายน้ำทิ้งออกจากระบบบำบัด

(๒) บันทึกว่า “ไม่ระบาย” สำหรับวันที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกจากระบบบำบัดฯ

ทั้งนี้ การระบาย หมายถึง ระบายน้ำเสียออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๓.๒.๖ ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตร/กิโลกรัม) มีแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูล ดังนี้

(๑) บันทึกชื่อของสารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ของสารสกัดชีวภาพ หากใช้สารสกัดชีวภาพที่ผลิตขึ้นเองให้บันทึกว่าผลิตเอง พร้อมทั้งปริมาณการใช้ในแต่ละวัน หากเป็นของเหลวใช้หน่วยเป็นลิตร และของแข็งใช้หน่วยเป็นกิโลกรัม

<u>ตัวอย่าง</u> บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยมีการใช้วัสดุปูน เช่น ปูนขาว ปูนเผา ในการบำบัดน้ำเสีย ระบุปริมาณเป็นกิโลกรัมหรือลิตรต่อวัน เช่น ใช้ปูนขาว ๑๐ กิโลกรัม ให้บันทึกว่า ๑๐ กิโลกรัม ในวันที่ใช้ เป็นต้น

(๒) บันทึก “-” กรณีไม่มีการใช้สารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพใดๆ

๓.๒.๗ การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย มีแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูล ดังนี้

(๑) ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ) ตรวจสอบการทำงานของระบบฯ ว่าทำงานปกติหรือไม่ โดยพิจารณาทางด้านกายภาพของโครงสร้างระบบ รวมทั้ง อุปกรณ์และเครื่องจักรต่างๆ

- บันทึกว่า “ปกติ” หากไม่พบว่ามีวัสดุ อุปกรณ์หรือเครื่องจักรใดๆ ชำรุด
- บันทึกว่า “ผิดปกติ” หากพบว่ามีโครงสร้างระบบฯ หรือเครื่องจักรชำรุดไม่สามารถใช้งานได้ เช่น ระบบอุดตัน ท่อน้ำเสียชำรุด เป็นต้น และหากพบความผิดปกติควรระบุปัญหาและอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขไว้ด้วย

(๒) เครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย เครื่องกวน/ผสมสารเคมี เครื่องสูบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ)

- บันทึก “ปกติ” หากเครื่องสูบน้ำยังคงสามารถทำงานได้ (สูบน้ำได้)
- บันทึก “ผิดปกติ” หากเครื่องสูบน้ำชำรุดและไม่สามารถทำงานได้ (กรณีมีอาการผิดปกติอื่น เช่น เสียงดัง แต่ยังคงสามารถทำงานได้ ให้ถือว่าทำงาน “ปกติ”
- บันทึก “-” กรณีไม่มีหรือไม่ได้ใช้เครื่องสูบน้ำ

ทั้งนี้ หากมีเครื่องสูบน้ำ เครื่องเติมอากาศ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย เครื่องกวน/ผสมสารเคมี เครื่องสูบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ) แต่ละชนิดมากกว่า ๑ เครื่อง ให้บันทึกทุกเครื่องที่ใช้งาน กรณีทุกเครื่องทำงานปกติให้ บันทึก “ปกติ” หากมีเครื่องใดเครื่องหนึ่งทำงานผิดปกติให้บันทึกว่าปกติกี่เครื่อง และผิดปกติกี่เครื่อง เช่น มี ๓ เครื่อง พบว่าชำรุดไม่สามารถใช้งานได้ ๑ เครื่อง ให้บันทึก “ปกติ ๒ เครื่อง ผิดปกติ ๑ เครื่อง”และควรระบุปัญหาและอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขไว้ด้วย

(๓) อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)

ระบุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสียนอกเหนือจากอุปกรณ์และเครื่องมือตามข้อ (๓) – (๖) และใช้แนวทางการบันทึกข้อมูลเช่นเดียวกับเครื่องสูบน้ำ

๓.๒.๘ ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) มีแนวทางการจัดเก็บสถิติ ข้อมูล ดังนี้

- บันทึกปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดฯ ที่นำไปกำจัดว่ามีปริมาณเท่าไหร่ ซึ่งสามารถคำนวณได้จากปริมาตรของบ่อเก็บกักตะกอน เช่น คำนวณจากปริมาตรความกว้าง x ความยาว x ความสูงของตะกอน ที่ตักไปกำจัด ดังแสดงในตัวอย่าง

สูตร

ปริมาตรสี่เหลี่ยมผืนผ้า (ลบ.ม.) = กว้าง (เมตร) x ยาว (เมตร) x สูง (เมตร)

ตัวอย่าง บ่อมีขนาด กว้าง ๕ เมตร X ยาว ๕ เมตร X ลึกหรือสูง ๑.๕ เมตร

มีปริมาตร = ๓๗.๕ ลูกบาศก์เมตร

- บันทึกว่า “-” สำหรับวันที่ไม่มีการนำตะกอนส่วนเกินไปกำจัด

๓.๒.๙ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข

ให้ระบุปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หากพบว่าระบบบำบัดน้ำเสีย อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสียมีการทำงานที่ผิดปกติหรือไม่สามารถจัดเก็บสถิติ ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในตารางในแบบ ทส.๑ ได้หรือพบสิ่งปกติใดๆ แม้ว่าระบบฯ จะมีการทำงานอย่างปกติก็ตาม เช่น มีตะกอนอืดลอย เป็นต้น

๓.๒.๑๐ลายมือชื่อผู้บันทึก

ลงลายมือชื่อผู้บันทึกสถิติและข้อมูลทุกวัน ทั้งนี้ ผู้บันทึกจะเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือไม่ใช่ก็ได้

๓.๓ การรับรองการบันทึกสถิติ ข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ

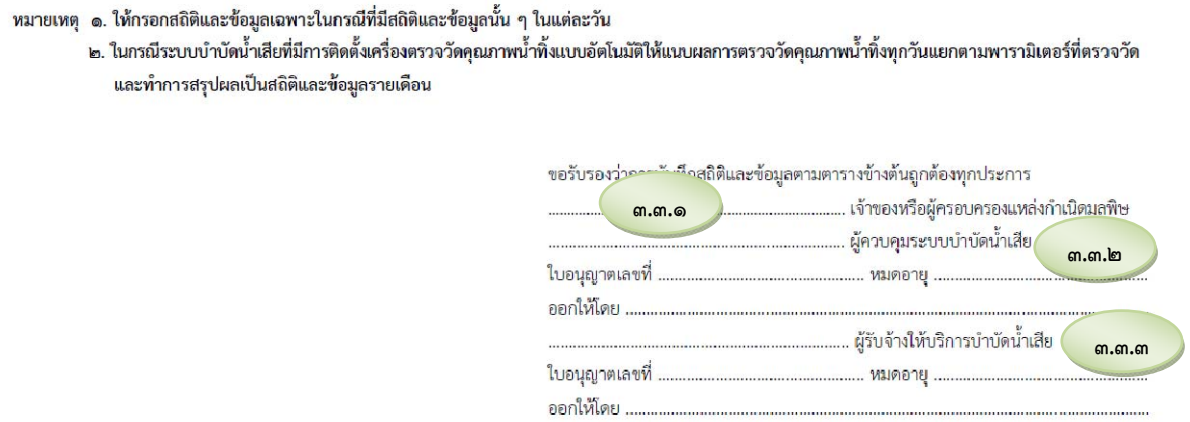

รูปที่ ๓.๗ ส่วนของการรับรองการบันทึกสถิติ ข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ

๓.๓.๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ จะต้องลงนามรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางในแบบ ทส.๑ มีความถูกต้องทุกประการหรืออาจมอบอำนาจให้ผู้อื่นลงนามแทนก็ได้

๓.๓.๒ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษใด มีการจ้างผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย ผู้ควบคุมฯ จะต้องเป็นคนลงนามรับรองฯ พร้อมระบุเลขที่ใบอนุญาต วันหมดอายุ และหน่วยงานผู้ออกใบอนุญาต (ทำแทนเจ้าของหรือผู้ครอบครองฯ)

ทั้งนี้ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หมายถึง ผู้ควบคุมตามมาตรา ๗๓ ของ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๓.๓.๓ ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษใดใช้บริการผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย ผู้รับจ้างฯ จะต้องเป็นคนลงนามรับรองฯ พร้อมระบุเลขที่ใบอนุญาต วันหมดอายุ และหน่วยงานผู้ออกใบอนุญาต (ทำแทนเจ้าของหรือผู้ครอบครองฯ)

เมื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษดำเนินการจัดเก็บสถิติ และข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน ตามแบบ ทส. ๑ ครบทุกวันในรอบ ๑ เดือนเรียบร้อยแล้วให้ดำเนินการดังนี้

๑. นำข้อมูลที่บันทึกตามแบบ ทส. ๑ มาสรุปเป็นผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒

๒. จัดเก็บแบบ ทส. ๑ ที่บันทึกข้อมูลเรียบร้อยแล้วไว้ ณ ที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมลพิษ เป็นเวลา ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูลนั้น

บทที่ ๔
การจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียตามแบบ ทส. ๒

เมื่อได้มีการบันทึกสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน ตามแบบบันทึกรายละเอียดฯ ทส. ๑ แล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องสรุปข้อมูลจากแบบ ทส.๑ มาจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียหรือแบบ ทส. ๒ ที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ต้องจัดส่งให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่นในท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในแต่ละเดือน **โดยต้องส่งไม่เกินวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป** แบบ ทส. ๒ ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๓ ส่วน คือ

๑. ข้อมูลทั่วไป
๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง
๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

โดยแนวทางการรายงานข้อมูลในแต่ละส่วนมีรายละเอียด ดังนี้

๔.๑ ข้อมูลทั่วไป

เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดมลพิษ ประกอบด้วย สถานที่ตั้ง ชื่อ-สกุลเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด ประเภทของกิจการ ใบอนุญาต (ถ้ามี) และการลงนามผู้รายงาน สำหรับแนวทางการรายงานข้อมูลทั่วไปตามแบบ ทส. ๒ (รูป ๔.๑) มีรายละเอียด ดังนี้

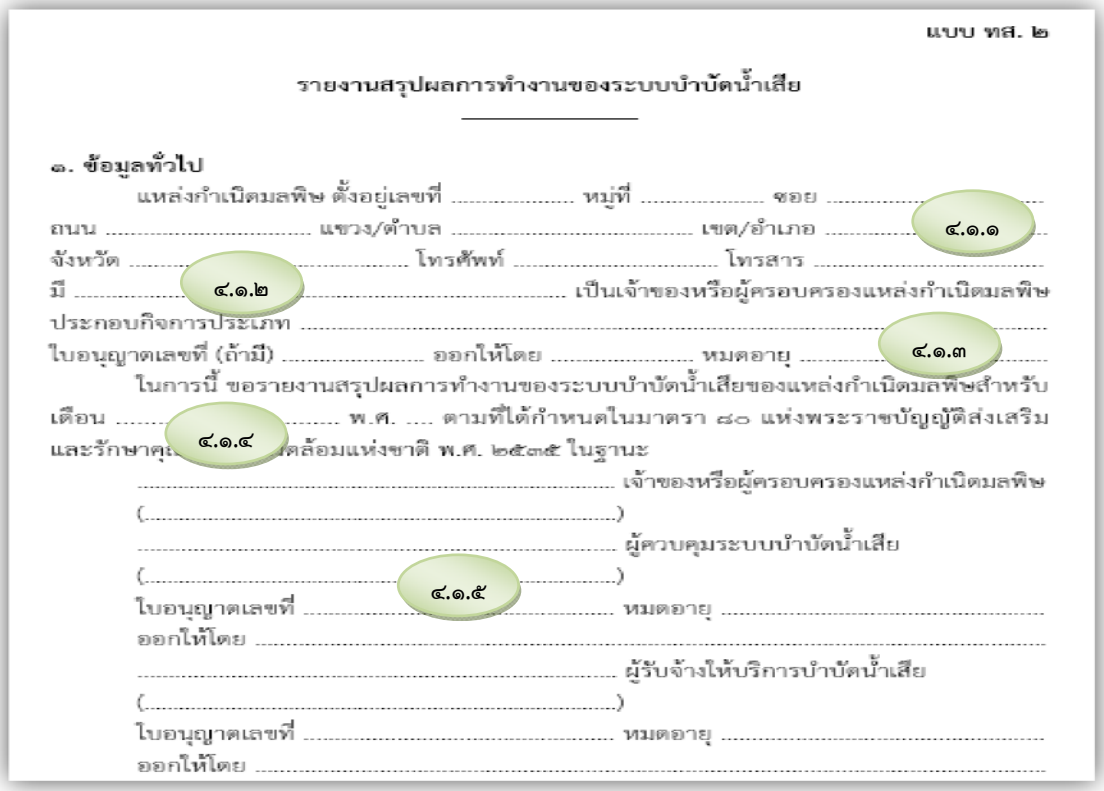
แบบ ทส. ๒

รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....
มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท .....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....
ในการนี้ ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับ
เดือน ..... พ.ศ. .... ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณ ...ดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะ
..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
(.....)
..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....
..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

๔.๑.๑
๔.๑.๒
๔.๑.๓
๔.๑.๔
๔.๑.๕

รูปที่ ๔.๑ ส่วนของข้อมูลทั่วไป

๔.๑.๑ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ

- บันทึกสถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ ประกอบด้วย เลขที่ หมู่ที่ ซอย ถนน แขวง/ตำบล เขต/อำเภอ จังหวัด รวมทั้งหมายเลขโทรศัพท์ และโทรสาร ที่สามารถติดต่อได้
- สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ อาจเป็นสถานที่เดียวกันกับที่อยู่ของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด หรือ**ไม่ใช่**ก็ได้

๔.๑.๒ ชื่อ – สกุล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

บันทึกชื่อ สกุล เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ เป็นบุคลลเดียวกันกับที่บันทึกตามแบบ ทส. ๑

๔.๑.๓ ประกอบกิจการประเภท ใบอนุญาต (ถ้ามี) ตามที่บันทึกในแบบ ทส.๑

๔.๑.๔ เดือนที่รายงาน ให้ระบุว่ารายงานที่จัดส่งครั้ง เป็นรายงานสรุปข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียประจำเดือนใด พ.ศ. ใด **ไม่ใช่** เดือนที่ส่งรายงาน และผู้รายงานรายงานในฐานะ

๔.๑.๕ ผู้รายงานรายงานในฐานะ (บุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น)

- เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิด **หรือ**
- ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย **หรือ**
- ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

ซึ่งผู้รายงานจะต้องเป็นบุคคลเดียวกับผู้รับรองการบันทึกสถิติและข้อมูล ตามแบบ ทส.๑ หากไม่ใช่บุคคลเดียวกันจะต้องมีหนังสือมอบอำนาจประกอบการจัดส่งรายงานตามแบบ ทส.๒ ด้วย

๔.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง มีรายละเอียด ดังนี้

เป็นการรายงานเกี่ยวกับประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสีย ความสามารถในการรองรับน้ำเสีย การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นแบบต่อเนื่องหรือไม่ต่อเนื่อง อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสียมีอะไรบ้าง แหล่งรองรับน้ำทิ้ง และวิธีการจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด (รูปที่ ๔.๒) โดยมีแนวทางการรายงาน ดังนี้

๔.๒.๑ ประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสีย ความสามารถในการรองรับน้ำเสีย และแผนผังแสดงการทำงานของระบบฯ ให้ระบุประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสียที่ใช้ในการบำบัดน้ำเสีย ซึ่งควรเป็นชื่อที่เรียกระบบฯ ตามหลักทางวิชาการ (ไม่ใช่ทางการค้า) เช่น ระบบเอเอส ระบบยูเอเอสบี ระบบบ่อปรับเสถียร เป็นต้น สำหรับการระบุความสามารถในการรองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสีย (ลูกบาศก์เมตรต่อวัน: ลบ.ม./วัน) สามารถดูได้จากเกณฑ์การออกแบบ หรือแบบรายละเอียดการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียโดยคำนวณจากความสามารถในการรองรับน้ำเสียจากแต่ละหน่วยบำบัดย่อย และแนบแผนผังการทำงานของระบบด้วย

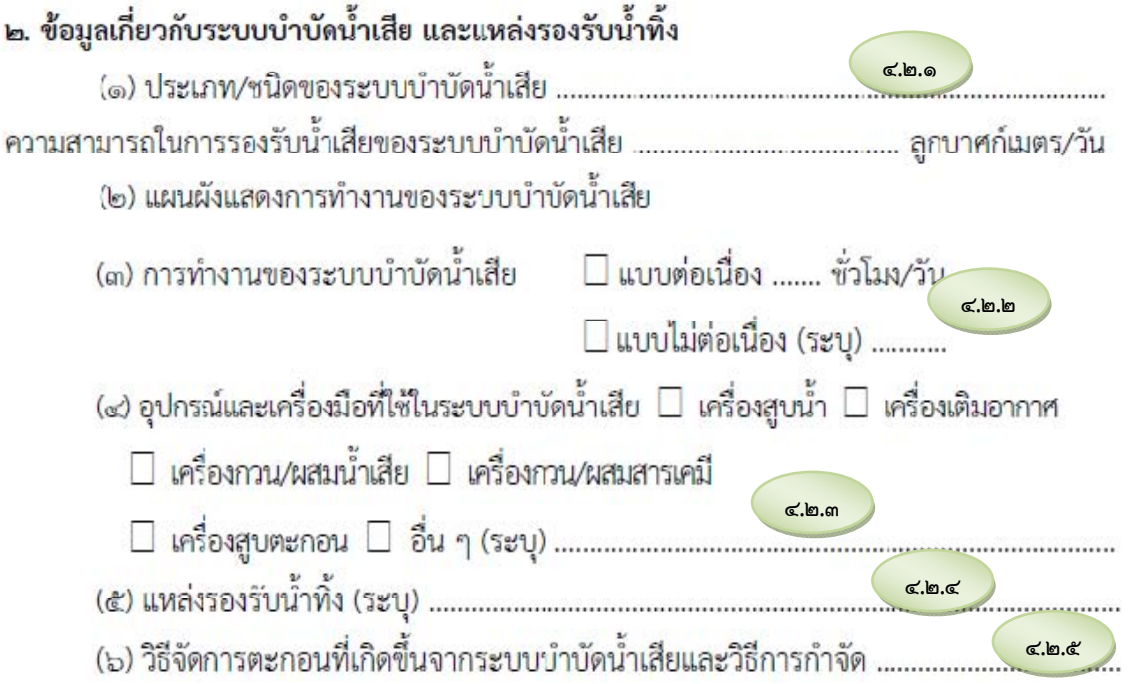

รูปที่ ๔.๒ ส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

๔.๒.๒ การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ระบุการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย โดยเลือกดังนี้

- กรณีการทำงานของระบบฯ เป็นแบบต่อเนื่องซึ่งเป็นระบบที่มีการระบายน้ำทิ้งทุกวัน เช่น ระบบเอเอส ระบบเอสบีอาร์ เป็นต้น ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ แบบต่อเนื่อง และระบุจำนวนชั่วโมงที่ทำงานต่อวัน เช่น ๒๔ ชั่วโมง/วัน เป็นต้น

ตัวอย่าง บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจำพวกกินเนื้อ เช่น ปลาช่อน ที่มีการถ่ายน้ำเข้าระบบทุกวัน (การทำงานแบบต่อเนื่อง)

- กรณีเป็นแบบไม่ต่อเนื่อง เช่น รวบรวมน้ำเสียไว้และทำการบำบัดเป็นช่วง ๆ โดยไม่มีการระบายน้ำทิ้งทุกวัน ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ แบบไม่ต่อเนื่อง และระบุช่วงเวลาที่ระบบบำบัดน้ำเสียทำงานว่ากี่วันต่อเดือน

ตัวอย่าง

- บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีการแบ่งจับสัตว์น้ำประเภทกุ้ง เช่น กุ้งขาว กุ้งก้ามกรามจะมีการแบ่งจับกุ้งที่ใหญ่ไปจำหน่ายก่อน ทำให้มีการถ่ายน้ำเข้าสู่ระบบบำบัดแต่ไม่ต่อเนื่อง

- บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดจำพวกกินพืช เช่น ปลาเบญจ-พรรณ บางพื้นที่จะไม่การถ่ายน้ำเข้าสู่ระบบบำบัดจนกว่าจะมีการจับสัตว์น้ำจะเข้าระบบครั้งเดียว

๔.๒.๓ อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ระบุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสียทั้งหมด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าอุปกรณ์และเครื่องมือนั้น ๆ ในกรณีที่มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีใช้ในระบบบำบัดน้ำเสียนอกเหนือจากรายการที่ให้เลือกให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ อื่น ๆ

และระบุอุปกรณ์และเครื่องมือนั้น ทั้งนี้ รายการอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีใช้ในระบบบำบัดน้ำเสีย จะเป็นรายการเดียวกันกับข้อมูลตามตารางในแบบ ทส. ๑

๔.๒.๔ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

- กรณีแหล่งรองรับน้ำทิ้งเป็นแหล่งน้ำ ให้ระบุชื่อเรียกแหล่งรองรับน้ำทิ้งนั้น เช่น แม่น้ำ... หรือคลอง..... หากแหล่งน้ำนั้นไม่มีชื่อเรียกหรือไม่ทราบชื่อ ให้ระบุเป็นลักษณะของแหล่งน้ำนั้น เช่น ลำราง สาธารณะ ท่อระบายน้ำสาธารณะ เป็นต้น

- กรณีแหล่งรองรับน้ำทิ้งไม่ใช่แหล่งน้ำ ให้ระบุลักษณะพื้นที่ที่ระบายน้ำทิ้งออกสู่ภายนอก เช่น พื้นที่รกร้าง พื้นที่เกษตรกรรม (ระบุชนิดพืช) เป็นต้น

- กรณีในเดือนที่รายงานไม่มีการระบายน้ำทิ้งเลย ให้กรอก “-”

๔.๒.๕ วิธีการจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด

- กรณีมีตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ระบุวิธีการจัดการตะกอนที่เกิดขึ้น เช่น มีบ่อเก็บตะกอน และระบุวิธีการกำจัดตะกอนดังกล่าว เช่น จ้างรถสูบมาสูบเพื่อนำไปกำจัด เป็นต้น

๔.๓ สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

เป็นข้อมูลที่ได้จากการบันทึกสถิติและข้อมูลแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวันจากตารางตามแบบ ทส.๑ และนำมาสรุปเป็นผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน (รูปที่ ๔.๓) โดยมีแนวทางการรายงาน ดังนี้

๔.๓.๑ ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) นำข้อมูลที่บันทึกในแต่ละวันตามตารางในแบบ ทส. ๑ มารวมกันให้เป็นข้อมูลรายเดือนสำหรับรายงานตามแบบ ทส. ๒ กรณีระบบบำบัดน้ำเสียไม่มีการใช้ไฟฟ้า ให้กรอก “ - ”

๔.๓.๒ ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) นำข้อมูลที่บันทึกในแต่ละวันตามตารางในแบบ ทส. ๑ มารวมกันให้เป็นข้อมูลรายเดือนสำหรับรายงานตามแบบ ทส. ๒

๔.๓.๓ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) นำข้อมูลที่บันทึกในแต่ละวันตามตารางในแบบ ทส. ๑ มารวมกันให้เป็นข้อมูลรายเดือนสำหรับรายงานตามแบบ ทส. ๒

๔.๓.๔ การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย) นำข้อมูลที่บันทึกในแต่ละวันตามตารางในแบบ ทส. ๑ มาสรุปว่ามีการระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสียกี่วันในรอบ ๑ เดือน กรณีระบายทุกวัน ให้กรอกว่า “ระบาย” กรณีระบายเป็นบางวัน ให้กรอกว่าระบายกี่วันและไม่ระบายกี่วัน เช่น ระบาย ๒๐ วัน ไม่ระบาย ๑๐ วัน เป็นต้น กรณีไม่มีการระบายเลย ให้กรอก “-”

๔.๓.๕ ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) นำข้อมูลที่บันทึกในแต่ละวันตามตารางในแบบ ทส. ๑ มารวมกันให้เป็นข้อมูลรายเดือนสำหรับรายงานตามแบบ ทส. ๒ กรณีไม่ใช้ ให้กรอก “ - ”

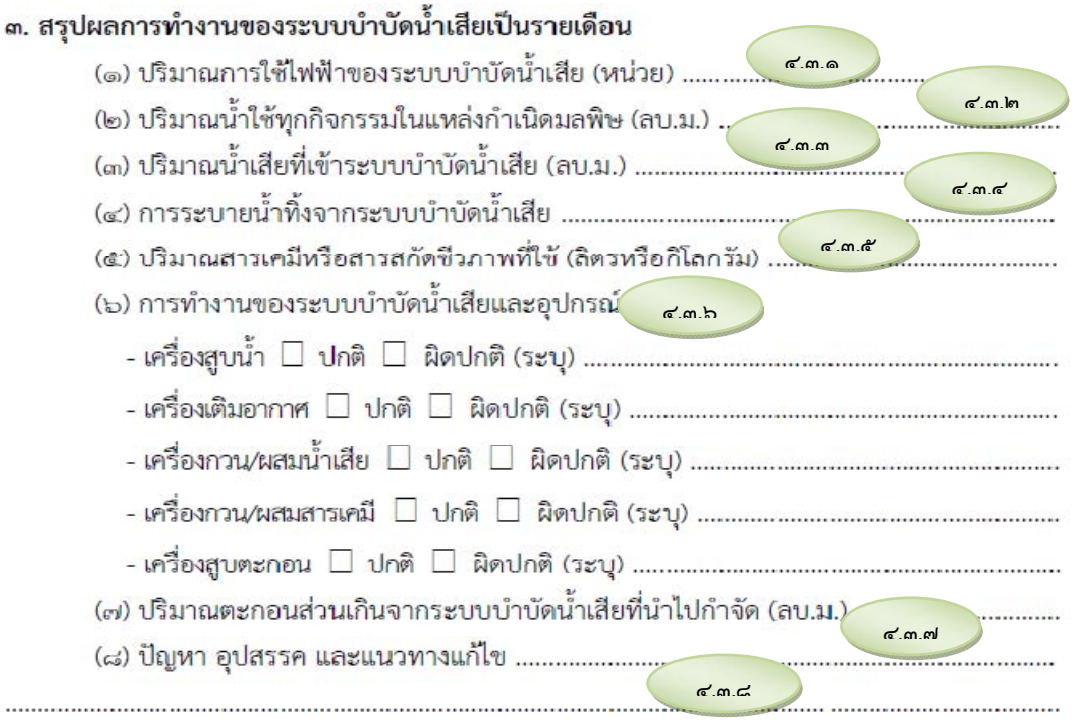

รูปที่ ๔.๓ ส่วนของสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

๔.๓.๖ การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ) นำข้อมูลที่บันทึกในแต่ละวันตามตารางในแบบ ทส. ๑ มาสรุปว่า ระบบบำบัดน้ำเสีย และอุปกรณ์และเครื่องมือ ต่าง ๆ ทำงานปกติหรือไม่

- รายการใดที่ทำงานปกติทุกวันในรอบ ๑ เดือน ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ปกติ
- รายการใดมีการทำงานผิดปกติ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ผิดปกติ และระบุจำนวนวันที่ผิดปกติ

ตัวอย่างเช่น จากตารางตามแบบ ทส. ๑ บันทึกว่า เครื่องสูบน้ำทำงานผิดปกติ ในวันที่ ๑๑, ๑๒, ๑๓ และ ๑๔ ดังนั้น ในแบบ ทส. ๒ ให้ทำเครื่องหมาย ✓ในช่อง ☐ ผิดปกติ และระบุว่า ๔ วัน

- รายการใดไม่มีหรือไม่ได้ใช้ ให้กรอก “ - ”

๔.๓.๗ ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) นำข้อมูลที่บันทึกในแต่ละวันตามตารางในแบบ ทส. ๑ มารวมกันให้เป็นข้อมูลรายเดือนสำหรับรายงานตามแบบ ทส. ๒ กรณีไม่มี ให้กรอก “ - ”

๔.๓.๘ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไข นำข้อมูลปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขที่บันทึกในแต่ละวัน ตามตารางในแบบ ทส. ๑ มาสรุปเป็นปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขในแต่ละเดือนสำหรับรายงานตามแบบ ทส. ๒ กรณีไม่มี ให้กรอก “ - ”

๔.๔ การจัดส่งแบบ ทส. ๑ และ แบบ ทส.๒

เมื่อจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ตามแบบ ทส.๒ เรียบร้อยแล้ว ให้เสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง

- นายกเทศมนตรี กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเทศบาล
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
- ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
- ปลัดเมืองพัทยา กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา

จะส่งรายงานได้ทางไหนบ้าง.....สามารถจัดส่งได้ ๓ วิธี ดังนี้

๑) จัดส่งด้วยตนเอง

๒) ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน

๓) วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด

ทั้งนี้ กรณีกรมควบคุมมลพิษยังไม่ออกประกาศกำหนดวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้จัดส่งโดยวิธีการตามข้อ ๑) และ ๒)

บทที่ ๕
ตัวอย่างการบันทึก แบบ ทส.๑ และ ทส. ๒

๕.๑ ตัวอย่างที่ ๑ การเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม

รายละเอียดการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

นายพิทักษ์ รักสายน้ำ อยู่บ้านเลขที่ ๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลบางกุ้ง อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ประกอบกิจการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม ไม่ได้มีการขออนุญาตกับหน่วยงานใด แต่ขึ้นทะเบียนกับกรมประมง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ที่ตั้งฟาร์ม : เลขที่ ๘ หมู่ที่ ๔ ตำบลบางกุ้ง อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา
- แหล่งน้ำใช้ : คลองชลประทาน สูบน้ำโดยใช้เครื่องสูบน้ำ ไม่มีการติดตั้งมาตรวัดน้ำ
- การเพาะเลี้ยง : ทำการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม
  - มีบ่อเลี้ยงจำนวน ๖ บ่อ ขนาดบ่อละ ๔ ไร่ (กว้าง ๖๔ ม. ยาว ๑๐๐ ม.) ความลึกของบ่อ ๒ ม. ปริมาตรบ่อเท่ากับ ๑๒,๘๐๐ ลบ.ม.
  - ปริมาณการใช้น้ำในแต่ละบ่อ ระดับความสูงของน้ำ ๑.๕ ม. ซึ่งจะมีปริมาณน้ำใช้ในแต่ละบ่อประมาณ ๙,๖๐๐ ลบ.ม. โดยบ่อที่อยู่ในระหว่างการเพาะเลี้ยง
  - จะมีการเติมน้ำลงในบ่อทุก ๓ วัน ประมาณบ่อละ ๑,๒๘๐ ลบ.ม.
- การจัดการฟาร์ม : กรณีจับสัตว์น้ำ จะระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งมีระยะเวลากักเก็บน้ำเสีย ๕ วัน น้ำที่ระบายออกจากระบบบำบัดน้ำเสียจะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ โดยจะมีบางส่วนระบายเข้าบ่อพักน้ำเพื่อนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ส่วนตะกอนเลนจะทำการตากไว้ในบ่อ ๗ วัน หลังจากสูบน้ำเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย
- ระบบบำบัดน้ำเสีย : บ่อตกตะกอน จำนวน ๑ บ่อ (กว้าง ๘๐ ม. ยาว ๘๐ ม. ลึก ๒ ม.)
  บ่อเติมอากาศ จำนวน ๑ บ่อ (กว้าง ๘๐ ม. ยาว ๘๐ ม. ลึก ๑.๕)
- ความสามารถในการรองรับน้ำเสีย : ๒๒,๔๐๐ ลบ.ม. (บ่อตกตะกอน + บ่อเติมอากาศ)
- ปริมาณน้ำเสียเข้าระบบฯ : ไม่สามารถติดตั้งมาตรวัดน้ำเสียได้ (ใช้เครื่องสูบน้ำ)
- การระบายน้ำทิ้ง : ใช้เครื่องสูบน้ำแบบใช้น้ำมัน จำนวน ๒ เครื่อง
- การลอกเลน : หลังจากจับสัตว์น้ำ (คว่ำบ่อ) เสร็จ จะทำการตากบ่อประมาณ ๗ วัน หลังจากสูบน้ำเข้าระบบบำบัดน้ำเสียจากนั้นจะทำการลอกเลนโดยวิธีการตัก ซึ่งบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแต่ละบ่อจะมีการลอกเลนปีละ ๑ ครั้ง

จากข้อมูลข้างต้น สามารถจัดทำแบบบันทึกรายละเอียดฯ ได้ดังนี้

- **ปริมาณน้ำใช้ของฟาร์ม** เนื่องจากฟาร์มของนายพิทักษ์ ใช้น้ำจากคลองชลประทาน และไม่มีการติดตั้งมาตรวัดน้ำแยกต่างหาก จึงอนุโลมให้ประเมินปริมาณการใช้น้ำจากปริมาตรของบ่อโดยวัดจากความสูงของระดับน้ำ ดังนี้ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน ๖ บ่อ มีขนาดบ่อละ ๔ ไร่ (กว้าง ๖๔ ม. ยาว ๑๐๐ ม.) มีความลึก ๒ ม. ปริมาณน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีระดับน้ำในบ่อ ๑.๕ ม. ดังนั้น ปริมาณน้ำในแต่ละบ่อจะเท่ากับ ๖๔ ม. x ๑๐๐ ม. x ๑.๕ ม. = ๙,๖๐๐ ลบ.ม หากมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด ๖ บ่อ จะมีปริมาณน้ำที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน ๙,๖๐๐ ลบ.ม./บ่อ x ๖ บ่อ = ๕๗,๖๐๐ ลบ.ม.

- **ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบฯ** เนื่องจากไม่มีการติดตั้งมาตรวัดน้ำเสีย และไม่สามารถติดตั้งฝายวัดน้ำ (weir) ได้ จึงอนุโลมให้ประเมินปริมาณการใช้น้ำปริมาตรของบ่อโดยวัดจากความสูงของระดับน้ำ ดังนี้

<u>กรณีซาวจับสัตว์น้ำ</u> ให้ทำการประเมินปริมาณน้ำในบ่อก่อนซาวจับสัตว์น้ำ และปริมาณน้ำในบ่อหลังซาวจับสัตว์น้ำ ดังนี้ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบฯ = ปริมาณน้ำในบ่อก่อนซาวจับสัตว์น้ำ – ปริมาณน้ำในบ่อหลังซาวจับสัตว์น้ำ

<u>กรณีจับสัตว์น้ำ (คว่ำบ่อ)</u> สามารถประเมินปริมาณน้ำเข้าระบบฯ ได้จากปริมาณน้ำในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมดที่ต้องการจะจับสัตว์น้ำ เพราะการจับสัตว์น้ำต้องมีการระบายน้ำทั้งหมดเข้าสู่ระบบฯ

จากตารางการบันทึกข้อมูลสถิติและข้อมูลฯ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบปริมาณ ๙,๖๐๐ ลบ.ม. คำนวณจากปริมาณการใช้น้ำในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ทำการจับสัตว์น้ำ ๑ บ่อ (กว้าง ๖๔ ม. ยาว ๑๐๐ ม. ระดับความสูงของน้ำ ๑.๕ ม.)

- **ปริมาณตะกอนที่นำไปกำจัด การประเมินปริมาณตะกอนที่เกิดขึ้นในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะทำการประเมินหลังจากการตากบ่อ** ๗ วัน โดยประเมินจากระดับความสูงของตะกอนในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ดังนี้ ปริมาณตะกอน = ความกว้างของบ่อ x ความยาวบ่อ x ระดับความสูงของตะกอน

จากตารางสถิติและข้อมูลฯ ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่นำไปกำจัด ๑,๙๒๐ ลบ.ม. คำนวณจากปริมาณตะกอนที่เกิดขึ้นในบ่อเพาะเลี้ยงที่ทำการจับสัตว์น้ำจำนวน ๑ บ่อ (กว้าง ๖๔ ม. ยาว ๑๐๐ ม. ระดับความสูงของตะกอน ๐.๓ ม.)

แบบ ทส. ๑

แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ของแหล่งกำเนิดมลพิษ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ 8 หมู่ที่ 4 ซอย -
ถนน - แขวง/ตำบล ท่างกู้ เขต/อำเภอ รัตภูมิ
จังหวัด สงขลา โทรศัพท์ 081-641-2341 โทรสาร -
มี นายพิทักษ์ รัตนวรรณ์ เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท เพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) - ออกให้โดย - หมดอายุ -
ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

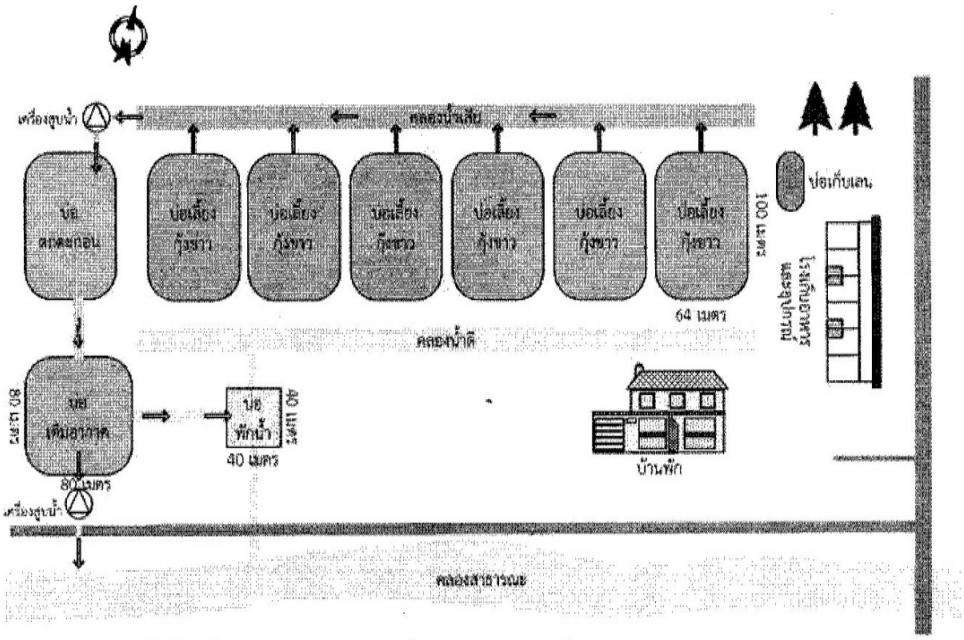

สัญลักษณ์

→ น้ำทิ้ง (ช่วงจับกุ้ง) → น้ำผ่านการบำบัด
→ น้ำหลังผ่านการตกตะกอน

วัน เดือน ปี	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ															ลายมือชื่อ ผู้บันทึก
	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย							ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)			
2/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	อัสราภรณ์
3/8/55	-	3840	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
4/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
5/8/55	-	-	9,600	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
6/8/55	-	2,560	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
7/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
8/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
9/8/55	-	2,560	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
10/8/55	-	-	-	ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
11/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศรีนวัช
12/8/55	-	2,560	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	1,920	-	ศรีนวัช
13/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร
14/8/55	-	-	9,600	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร
15/8/55	-	21,760	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร
16/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร
17/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร

วัน เดือน ปี	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ														ลายมือชื่อ ผู้บันทึก
	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย							ปริมาณละอองส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบละอองน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)			
18/8/55	-	3,840	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
19/8/55	-	-	-	ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
20/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
21/8/55	-	3,840	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	1,920	-	ศราวุธ
22/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
23/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร
24/8/55	-	3,840	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร
25/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	กมลพร
26/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
27/8/55	-	3,840	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
28/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
29/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
30/8/55	-	3,840	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
31/8/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
รวม		52,480	19,200										3,840		

(1) (2) (3)

หมายเหตุ ๑. ให้กรอกสถิติและข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้น ๆ ในแต่ละวัน

๒. ในกรณีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งทุกวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัด และทำการสรุปผลเป็นสถิติและข้อมูลรายเดือน

ขอรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางข้างต้นถูกต้องทุกประการ

.....พิทักษ์ รักสายน้ำ..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

(.....นายพิทักษ์ รักสายน้ำ.....)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

แบบ ทส. ๒

รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ 9 หมู่ที่ 4 ซอย -
ถนน - แขวง/ตำบล บางกล่ำ เขต/อำเภอ สทิงพระ
จังหวัด สงขลา โทรศัพท์ 081-541-2341 โทรสาร -
มี นายพิทักษ์ รักสายน้ำ เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท เพาะเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....

ในการนี้ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับ
เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2555 ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะ

พิทักษ์ รักสายน้ำ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
(นายพิทักษ์ รักสายน้ำ)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสีย บ่อหมักมีกอน, บ่อเติมอากาศ
ความสามารถในการรองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสีย 22,400 ลบ.ม./วัน

(๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ แบบต่อเนื่อง ..... ชั่วโมง/วัน
☑ แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ) 2 วัน/เดือน

(๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ เครื่องสูบน้ำ ☑ เครื่องเติมอากาศ
☐ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ เครื่องกวน/ผสมสารเคมี
☐ เครื่องสูบตะกอน ☐ อื่น ๆ (ระบุ) .....

(๔) แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ระบุ) คลองชลปทาน

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด นำไปทำดินปุ๋ย

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

(๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) -
(๒) ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) 52,480 (1)
(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) 19,200 (2)
(๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย ระบายลงสู่คลองชลปทาน

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) .....-.....

(๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องสูบน้ำ ☑ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องเติมอากาศ ☑ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องสูบตะกอน ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- อื่นๆ ..... ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....

(๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) .....3,840..... (3)

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข .....-.....

.....

คำเตือน **๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๖**

๒. ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๗

๕.๒ ตัวอย่างที่ ๒ การเลี้ยงปลานิล

รายละเอียดการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

นางอาภา รักษาสิทธิ์ อยู่บ้านเลขที่ ๖๖๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประกอบกิจการเพาะเลี้ยงปลาน้ำจืด ไม่ได้มีการขออนุญาตกับหน่วยงานใด แต่ขึ้นทะเบียนกับกรมประมง โดยมีรายละเอียดดังนี้

- ที่ตั้งฟาร์ม : เลขที่ เลขที่ ๖๖๖ หมู่ที่ ๓ ตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- แหล่งน้ำใช้ : คลองชลประทาน สูบน้ำโดยใช้เครื่องสูบน้ำ ไม่มีการติดตั้งมาตรวัดน้ำ
- การเพาะเลี้ยง : ทำการเพาะเลี้ยงปลานิล มีบ่อเลี้ยงจำนวน ๓ บ่อ
  - บ่อที่ ๑ ขนาด ๕ ไร่ (กว้าง ๘๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม.) ความลึกของบ่อ ๑.๕ ม. ปริมาตรบ่อเท่ากับ ๑๒,๐๐๐ ลบ.ม.
  - บ่อที่ ๒ และ ๓ ขนาดบ่อละ ๒.๕ ไร่ (กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๘๐ ม.) ความลึกของบ่อ ๑.๕ ม. ปริมาตรบ่อเท่ากับ ๖,๐๐๐ ลบ.ม.
- ปริมาณการใช้น้ำ: ปริมาณน้ำในบ่อแต่ละบ่อ ระดับความสูงของน้ำ ๑ ม.
  - บ่อที่ ๑ มีการใช้น้ำประมาณ ๘,๐๐๐ ลบ.ม.
  - บ่อที่ ๒ และ ๓ มีการใช้น้ำบ่อละประมาณ ๔,๐๐๐ ลบ.ม. โดยบ่อที่อยู่ในระหว่างการเพาะเลี้ยง จะมีการเติมน้ำลงในบ่อทุก ๓ วันเติมลงบ่อที่ ๑ ประมาณ ๑,๖๐๐ ลบ.ม. เติมลงบ่อที่ ๒ และ ๓ บ่อละประมาณ ๘๐๐ ลบ.ม.
- การจัดการฟาร์ม : กรณีจับสัตว์น้ำ จะระบายน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียก่อนระบายน้ำทิ้งออกนอกฟาร์ม ซึ่งมีระยะเวลากักเก็บน้ำเสีย ๔ วัน น้ำที่ระบายออกจากบ่อตกตะกอนจะระบายลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ ส่วนตะกอนเลนจะทำการตากไว้ในบ่อ ๗ วัน หลังจากสูบน้ำเข้าสู่บ่อตกตะกอน
- ระบบบำบัดน้ำเสียที่ใช้ : บ่อตกตะกอน จำนวน ๑ บ่อ (กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม. ลึก ๒ ม.)
- ความสามารถในการรองรับน้ำเสีย : ๑๐,๐๐๐ ลบ.ม. (กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม. ลึก ๒ ม.)
- ปริมาณน้ำเสียเข้าระบบฯ: ไม่สามารถติดตั้งมาตรวัดน้ำเสียได้ (ใช้เครื่องสูบน้ำ)
- การระบายน้ำทิ้ง : ใช้เครื่องสูบน้ำแบบใช้น้ำมัน จำนวน ๑ เครื่อง
- การลอกเลน : หลังจากจับสัตว์น้ำ (คว่ำบ่อ) เสร็จ จะทำการตากบ่อประมาณ ๗ วัน หลังจากสูบน้ำเข้าบ่อตกตะกอน จากนั้นจะทำการลอกเลนโดยวิธีการตัก ซึ่งบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแต่ละบ่อจะมีการลอกเลนปีละ ๑ ครั้ง

จากข้อมูลข้างต้น สามารถจัดทำแบบบันทึกรายละเอียดฯ ได้ดังนี้

- **ปริมาณน้ำใช้ของฟาร์ม** เนื่องจากฟาร์มของนางอาภา ใช้น้ำจากคลองชลประทาน และไม่มีการติดตั้งมาตรวัดน้ำแยกต่างหาก จึงอนุโลมให้ประเมินปริมาณการใช้น้ำจากปริมาตรของบ่อโดยวัดจากความสูงของระดับน้ำ ดังนี้ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน ๓ บ่อ โดยบ่อที่ ๑ ขนาด ๕ ไร่ (กว้าง ๘๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม.) มีความลึก ๑.๕ ม. ปริมาณน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีระดับน้ำในบ่อสูง ๑ ม. ดังนั้น ปริมาณน้ำในบ่อจะเท่ากับ ๘๐ ม. x ๑๐๐ ม. x ๑ ม. = ๘,๐๐๐ ลบ.ม บ่อที่ ๒ และ ๓ ขนาดบ่อละ ๒.๕ ไร่ (กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๘๐ ม.) มีความลึก ๑.๕ ม. ปริมาณน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีระดับน้ำในบ่อสูง ๑ ม. ดังนั้น ปริมาณน้ำในแต่ละบ่อจะเท่ากับ ๕๐ ม. x ๘๐ ม. x ๑ ม. = ๔,๐๐๐ ลบ.ม หากมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมด ๓ บ่อ จะมีปริมาณน้ำที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวน ๑๖,๐๐๐ ลบ.ม./บ่อ

- **ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบฯ** เนื่องจากไม่มีการติดตั้งมาตรวัดน้ำเสีย และไม่สามารถติดตั้งฝายวัดน้ำ (weir) ได้ จึงอนุโลมให้ประเมินปริมาณการใช้น้ำปริมาตรของบ่อโดยวัดจากความสูงของระดับน้ำ ดังนี้

กรณีซาวจับสัตว์น้ำ ให้ทำการประเมินปริมาณน้ำในบ่อก่อนซาวจับสัตว์น้ำ และปริมาณน้ำในบ่อหลังซาวจับสัตว์น้ำ ดังนี้ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบฯ = ปริมาณน้ำในบ่อก่อนซาวจับสัตว์น้ำ – ปริมาณน้ำในบ่อหลังซาวจับสัตว์น้ำ

กรณีจับสัตว์น้ำ (คว่ำบ่อ) สามารถประเมินปริมาณน้ำเข้าระบบฯ ได้จากปริมาณน้ำในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งหมดที่ต้องการจะจับสัตว์น้ำ เพราะการจับสัตว์น้ำต้องมีการระบายน้ำทั้งหมดเข้าสู่ระบบฯ

จากตารางสถิติและข้อมูลฯ ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบปริมาณ ๔,๐๐๐ ลบ.ม. คำนวณจากปริมาณการใช้น้ำในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบ่อที่ ๒ ที่ทำการจับสัตว์น้ำ (กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๘๐ ม. ระดับความสูงของน้ำ ๑. ม.) ส่วนปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบปริมาณ ๘,๐๐๐ ลบ.ม. คำนวณจากปริมาณการใช้น้ำในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบ่อที่ ๑ ที่ทำการจับสัตว์น้ำ (กว้าง ๘๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม. ระดับความสูงของน้ำ ๑. ม.)

- **ปริมาณตะกอนที่นำไปกำจัด** การประเมินปริมาณตะกอนที่เกิดขึ้นในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะทำการประเมินหลังจากการตากบ่อ ๗ วัน โดยประเมินจากระดับความสูงของตะกอนในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ดังนี้ ปริมาณตะกอน = ความกว้างของบ่อ x ความยาวบ่อ x ระดับความสูงของตะกอน

จากตารางสถิติและข้อมูลฯ ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่นำไปกำจัด ๑,๒๐๐ ลบ.ม. คำนวณจากปริมาณตะกอนที่เกิดขึ้นในบ่อเพาะเลี้ยงที่ทำการจับสัตว์น้ำบ่อที่ ๒ (กว้าง ๕๐ ม. ยาว ๘๐ ม. ระดับความสูงของตะกอน ๐.๓ ม.) ส่วนปริมาณตะกอนส่วนเกินที่นำไปกำจัด ๒,๔๐๐ ลบ.ม. คำนวณจากปริมาณตะกอนที่เกิดขึ้นในบ่อเพาะเลี้ยงที่ทำการจับสัตว์น้ำบ่อที่ ๑ (กว้าง ๘๐ ม. ยาว ๑๐๐ ม. ระดับความสูงของตะกอน ๐.๓ ม.)

แบบ ทส. ๑

แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ของแหล่งกำเนิดมลพิษ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ 666 หมู่ที่ 3 ซอย -
ถนน - แขวง/ตำบล บางไทร เขต/อำเภอ บางไทร
จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โทรศัพท์ 087-547-2174 โทรสาร -
มี นางอาภา รักษาสิทธิ์ เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท เพาะเลี้ยงปลานิล
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....
ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

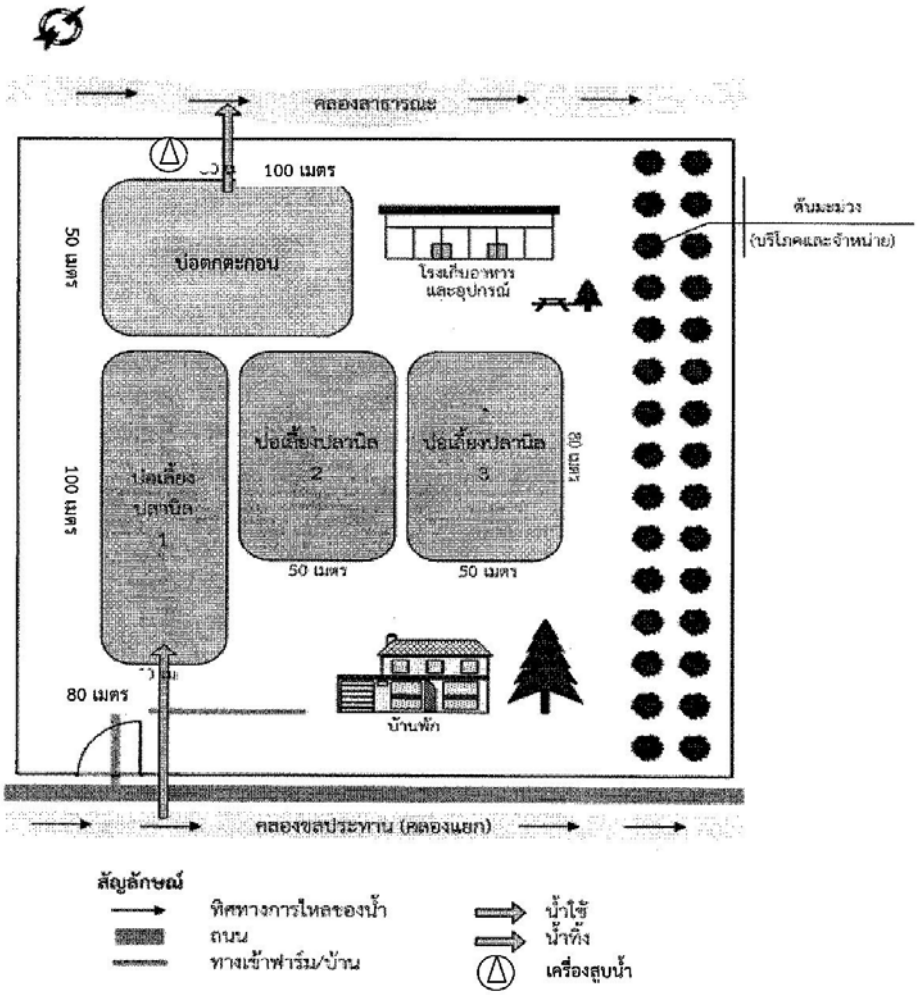

วัน เดือน ปี	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ															ลายมือชื่อ ผู้บันทึก
	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย							ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)			
1/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
2/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
3/11/55	-	3,200	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
4/11/55	-	-	4,000	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
5/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
6/11/55	-	2,400	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
7/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
8/11/55	-	-	-	ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
9/11/55	-	2,400	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
10/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
11/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
12/11/55	-	2,400	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	1,200	-	อิสรากรณ์
13/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	อิสรากรณ์
14/11/55	-	-	8,000	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
15/11/55	-	800	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
16/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ

วัน เดือน ปี	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ														ลายมือชื่อ ผู้บันทึก
	ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย (ระบาย/ไม่ระบาย)	ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือกิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย							ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข	
						ระบบบำบัดน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบตะกอน (ปกติ/ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ผิดปกติ)			
17/11/55	-	-	-	ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
18/11/55	-	800	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
19/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
20/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
21/11/55	-	800	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	2,400	-	ศราวุธ
22/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
23/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	กมลพร
24/11/55	-	4,800	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	กมลพร
25/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	กมลพร
26/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	กมลพร
27/11/55	-	1,600	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	กมลพร
28/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
29/11/55	-	-	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
30/11/55	-	1,600	-	ไม่ระบาย	-	ปกติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	ศราวุธ
รวม		16,800	12,000										3,600		
		(1)	(2)										(3)		

หมายเหตุ ๑. ให้กรอกสถิติและข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้น ๆ ในแต่ละวัน

๒. ในกรณีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งทุกวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัด และทำการสรุปผลเป็นสถิติและข้อมูลรายเดือน

ขอรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางข้างต้นถูกต้องทุกประการ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

(นางอาภา รักษาสิทธิ์)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

แบบ ทส. ๒

รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ 666 หมู่ที่ 3 ซอย -
ถนน - แขวง/ตำบล บางไทร เขต/อำเภอ บางไทร
จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โทรศัพท์ 087-547-2174 โทรสาร -
มี นางอาภา รักษาสิทธิ์ เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท เพาะเลี้ยงปลานิล
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....

ในการนี้ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับ
เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.2555 ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริม
และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
(นางอาภา รักษาสิทธิ์)
..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....
..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสีย บ่อตกตะกอน
ความสามารถในการรองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสีย 10,000 ลบ.ม./วัน

(๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ แบบต่อเนื่อง ..... ชั่วโมง/วัน
☑ แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ) 2 ครั้ง/เดือน

(๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ เครื่องสูบน้ำ ☐ เครื่องเติมอากาศ
☐ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ เครื่องกวน/ผสมสารเคมี
☐ เครื่องสูบตะกอน ☐ อื่น ๆ (ระบุ) .....

(๔) แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ระบุ) คลองชลประทาน

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด นำไปทำปุ๋ย

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

(๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) -
(๒) ปริมาณน้ำใช้ทุกกิจกรรมในแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) 12,600 (1)
(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) 12,000 (2)
(๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย ระบายลงสู่คลองชลประทาน

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) .....-.....

(๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียและอุปกรณ์

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ☑ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องสูบน้ำ ☑ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องเติมอากาศ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- เครื่องสูบตะกอน ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....
- อื่นๆ ..... ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....-.....

(๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) .....3,600..... (3)

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข .....-.....

.....

คำเตือน **๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๖**

๒. ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๗

ภาคผนวก ก

กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล
การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๕

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบการเก็บสถิติและข้อมูล
การจัดทำบันทึกรายละเอียด และรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย
พ.ศ. ๒๕๕๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการบำบัดน้ำเสีย และให้หมายความรวมถึงท่อ สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ และวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสียด้วย

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๘๐ ต้องเก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละวัน และจัดทำบันทึกรายละเอียดดังกล่าวตามแบบ ทส. ๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูลนั้น

ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียในแต่ละเดือนตามแบบ ทส. ๒ และเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

โดยยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ หรือส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด ทั้งนี้ การส่งรายงานทางไปรษณีย์ตอบรับ ให้ถือวันที่ลงทะเบียนเป็นวันที่ส่งรายงาน และการส่งรายงานด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือวันที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นถูกส่งออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งข้อมูลเป็นวันที่ส่งรายงาน

การรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๔ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียตามข้อ ๓ มีหน้าที่ต้องเก็บสถิติและข้อมูล จัดทำบันทึกรายละเอียด หรือจัดทำรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียอยู่แล้วตามกฎหมายอื่น และการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานดังกล่าวมีข้อมูลไม่น้อยกว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงนี้ ให้ถือว่าการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดหรือการจัดทำรายงานตามกฎกระทรวงฉบับนี้โดยอนุโลม และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษหรือผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียเสนอรายงานดังกล่าวต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ วรรคสอง

ข้อ ๕ ให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๓ และข้อ ๔ มาใช้บังคับแก่ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียด้วยโดยอนุโลม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕
ปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แบบ ทส. ๑

แบบบันทึกรายละเอียดของสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ของแหล่งกำเนิดมลพิษ

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....
มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท .....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....
ซึ่งมีแผนผังแสดงการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

ได้เก็บสถิติและข้อมูลซึ่งแสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียปรากฏตามตาราง ดังนี้

วัน เดือน ปี	สถิติและข้อมูลที่เก็บจากแหล่งกำเนิดมลพิษ														ลายมือชื่อ ผู้บันทึก
	ปริมาณ การใช้ไฟฟ้า ของระบบ บำบัด น้ำเสีย (หน่วย)	ปริมาณ น้ำใช้ ในทุกกิจกรรม ของแหล่งกำเนิด มลพิษ (ลบ.ม.)	ปริมาณ น้ำเสีย ที่เข้า ระบบ บำบัด น้ำเสีย (ลบ.ม.)	การระบาย น้ำทิ้งจาก ระบบ บำบัด น้ำเสีย (ระบาย/ ไม่ระบาย)	ปริมาณ สารเคมีหรือ สารสกัด ชีวภาพที่ใช้ (ชื่อ/ปริมาณ) (ลิตรหรือ กิโลกรัม)	การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย							ปริมาณ ตะกอน ส่วนเกิน ที่เกิดขึ้นจาก ระบบบำบัด น้ำเสียที่นำไป กำจัด (ลบ.ม.)	ปัญหา อุปสรรค และแนวทาง แก้ไข	
						ระบบบำบัด น้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบน้ำ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องเติมอากาศ (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ ผสมน้ำเสีย (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องกวน/ ผสมสารเคมี (ปกติ/ผิดปกติ)	เครื่องสูบ ตะกอน (ปกติ/ ผิดปกติ)	อื่น ๆ (ระบุ) (ปกติ/ ผิดปกติ)			

หมายเหตุ ๑. ให้กรอกสถิติและข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้น ๆ ในแต่ละวัน

๒. ในกรณีระบบบำบัดน้ำเสียที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งทุกวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัด และทำการสรุปผลเป็นสถิติและข้อมูลรายเดือน

ขอรับรองว่าการบันทึกสถิติและข้อมูลตามตารางข้างต้นถูกต้องทุกประการ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ

(.....)

..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย

(.....)

ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....

ออกให้โดย .....

แบบ ทส. ๒

รายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

๑. ข้อมูลทั่วไป

แหล่งกำเนิดมลพิษ ตั้งอยู่เลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ซอย .....
ถนน ..... แขวง/ตำบล ..... เขต/อำเภอ .....
จังหวัด ..... โทรศัพท์ ..... โทรสาร .....
มี ..... เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
ประกอบกิจการประเภท .....
ใบอนุญาตเลขที่ (ถ้ามี) ..... ออกให้โดย ..... หมดอายุ .....

ในการนี้ ขอรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษสำหรับเดือน ..... พ.ศ. .... ตามที่ได้กำหนดในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในฐานะ

..... เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ
(.....)
..... ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....
..... ผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย
(.....)
ใบอนุญาตเลขที่ ..... หมดอายุ .....
ออกให้โดย .....

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบำบัดน้ำเสีย และแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

(๑) ประเภท/ชนิดของระบบบำบัดน้ำเสีย .....
ความสามารถในการรองรับน้ำเสียของระบบบำบัดน้ำเสีย ..... ลบ.ม./วัน

(๒) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ แบบต่อเนื่อง ..... ชั่วโมง/วัน
☐ แบบไม่ต่อเนื่อง (ระบุ) .....

(๓) อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ เครื่องสูบน้ำ ☐ เครื่องเติมอากาศ
☐ เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ เครื่องกวน/ผสมสารเคมี
☐ เครื่องสูบตะกอน ☐ อื่น ๆ (ระบุ) .....

(๔) แหล่งรองรับน้ำทิ้ง (ระบุ) .....

(๕) วิธีจัดการตะกอนที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียและวิธีการกำจัด .....

๓. สรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสียเป็นรายเดือน

(๑) ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของระบบบำบัดน้ำเสีย (หน่วย) .....

(๒) ปริมาณน้ำใช้ในทุกกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมลพิษ (ลบ.ม.) .....

(๓) ปริมาณน้ำเสียที่เข้าระบบบำบัดน้ำเสีย (ลบ.ม.) .....

(๔) การระบายน้ำทิ้งจากระบบบำบัดน้ำเสีย .....

(๕) ปริมาณสารเคมีหรือสารสกัดชีวภาพที่ใช้ (ลิตรหรือกิโลกรัม) .....

(๖) การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย

- ระบบบำบัดน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องสูบน้ำ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องเติมอากาศ ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องกวน/ผสมน้ำเสีย ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องกวน/ผสมสารเคมี ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- เครื่องสูบตะกอน ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....
- อื่น ๆ ..... ☐ ปกติ ☐ ผิดปกติ (ระบุ) .....

(๗) ปริมาณตะกอนส่วนเกินที่เกิดขึ้นจากระบบบำบัดน้ำเสียที่นำไปกำจัด (ลบ.ม.) .....

(๘) ปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข .....

.....

คำเตือน ๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย หรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๖

๒. ผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา ๑๐๗

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๘๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การเก็บสถิติและข้อมูล การจัดทำบันทึกรายละเอียดและรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก ข

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง

๑. กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๒. กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

๓. กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง” หมายความว่า พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้โดยวิธีต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำเค็มหรือสัตว์น้ำกร่อยในบริเวณนอกแนวป้องกันน้ำเค็มของกรมชลประทานหรือในแนวเขตที่ดินชายทะเลชั้นในของกรมพัฒนาที่ดิน

“พื้นที่บ่อ” หมายความว่า พื้นที่บ่อที่ใช้เลี้ยง โดยรวมคู คลองส่งและระบายน้ำ

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์น้ำตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

“แหล่งน้ำสาธารณะ” ให้หมายความรวมถึง ท่อระบายน้ำสาธารณะด้วย

“การบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสียเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง แต่ทั้งนี้ห้ามมิให้ใช้วิธีการทำให้เจือจาง (Dilution)

ข้อ ๒ ให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่มีพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป ตามรายละเอียดในแผนที่รวมและแผนที่จังหวัดพร้อมคำอธิบายแนบท้ายประกาศนี้ จำนวน ๙๔ แผ่น เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งตามข้อ ๒ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะได้ทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ยงยุทธ ติยะไพรัช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย” หมายความว่า พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยหรือสัตว์น้ำเค็มแต่ไม่รวมถึงพื้นที่ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

“พื้นที่บ่อ” หมายความว่า พื้นที่บ่อที่ใช้เลี้ยง และให้หมายความรวมถึงคู คลองส่งและระบายน้ำ

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์น้ำกร่อยหรือสัตว์น้ำเค็มที่เพาะเลี้ยงในบ่อ เช่น กุ้ง ปลา ปู

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

“แหล่งน้ำสาธารณะ” ให้หมายความรวมถึง ท่อระบายน้ำสาธารณะด้วย

“การบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสียเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย แต่ทั้งนี้ห้ามมิให้ใช้วิธีการทำให้เจือจาง (Dilution)

ข้อ ๒ ให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยทุกขนาด เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยตามข้อ ๒ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะได้ทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐
เกษม สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง กำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขโดยมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมมลพิษ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด” หมายความว่า พื้นที่ที่ปรับให้ขังน้ำได้ โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อการเลี้ยงสัตว์น้ำแต่ไม่รวมถึงบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง หรือบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยที่มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษไว้แล้ว

“พื้นที่บ่อ” หมายความว่า พื้นที่บ่อที่ใช้เลี้ยง และให้หมายความรวมถึงคู คลองส่งและระบายน้ำ

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์น้ำจืดที่เพาะเลี้ยงในบ่อ เช่น ปลา กุ้ง หอย เต่า จระเข้

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก” หมายความว่า บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือ หรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว

“บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข” หมายความว่า บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหารทุกชนิด หรือสัตว์น้ำอื่น ๆ ที่กินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือ หรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว

"บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค" หมายความว่า บ่อที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด ซึ่งมีการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือ หรือสารอื่นใดเติมลงในบ่อเพาะเลี้ยงเพื่อปรับระดับค่าความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงให้เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนั้น ๆ

ข้อ ๒ ให้บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ดังต่อไปนี้ เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม

(๑) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก และประเภท ข ที่มีขนาดพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยง ตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

(๒) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค ทุกขนาดพื้นที่บ่อเพาะเลี้ยง

ข้อ ๓ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดตามข้อ ๒ ที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร่วมกันตั้งแต่หนึ่งประเภทขึ้นไปให้ปฏิบัติตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภทที่มีค่าเข้มงวดมากที่สุด

ข้อ ๔ ห้ามเจ้าของหรือผู้ครอบครองบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดตามข้อ ๒ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อม เว้นแต่จะได้ทำการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐
ยงยุทธ ยุทธวงศ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
รักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ภาคผนวก ค

หน่วยงานให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา

หน่วยงานให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา

- กรมควบคุมมลพิษ สำนักจัดการคุณภาพน้ำ โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๒๒๒๑-๔
  www.pcd.go.th

- ศูนย์ให้ความช่วยเหลือให้ปฏิบัติตามกฎหมายสิ่งแวดล้อม โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๒๕๕๘
  ฝ่ายคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้องปฏิบัติการ
  http://ptech.pcd.go.th/cac

- **สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค**

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑ เชียงใหม่ โทร. ๐ ๕๓๑๑ ๒๗๒๕-๖
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๒ ลำปาง โทร. ๐ ๕๔๒๒ ๗๒๐๑, ๐ ๕๔๒๑ ๗๓๓๑
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๓ พิษณุโลก โทร. ๐ ๕๕๓๑ ๑๑๗๒
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๔ นครสวรรค์ โทร. ๐ ๕๖๓๘ ๓๕๖๕-๗, ๐ ๕๖๒๙ ๙๓๗๓-๕
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๕ นครปฐม โทร. ๐ ๓๔๒๗ ๕๓๓๙, ๐ ๓๔๒๗ ๕๓๔๐
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๖ นนทบุรี โทร. ๐ ๒๙๖๘ ๘๓๙๗-๘, ๐ ๒๙๖๘ ๘๕๓๔
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๗ สระบุรี โทร. ๐ ๓๖๒๖ ๖๑๖๓, ๐ ๓๖๒๖ ๗๙๘๗
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘ ราชบุรี โทร. ๐ ๓๒๓๓ ๗๓๑๐, ๐ ๓๒๓๑ ๕๓๙๕-๖
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๙ อุดรธานี โทร. ๐ ๔๒๒๑ ๒๖๑๓-๔
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๐ ขอนแก่น โทร. ๐ ๔๓๒๔ ๖๗๗๒-๓
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๑ นครราชสีมา โทร. ๐ ๔๔๒๕ ๑๙๘๖, ๐ ๔๔๒๔ ๒๘๑๘
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๒ อุบลราชธานี โทร. ๐ ๔๕๒๘ ๕๐๗๑, ๐ ๔๕๒๘ ๕๐๗๓
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๓ ชลบุรี โทร. ๐ ๓๘๒๘ ๒๓๘๑-๓, ๐ ๓๘๒๗ ๖๙๐๙
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔ สุราษฎร์ธานี โทร. ๐ ๗๗๒๗ ๒๗๘๙, ๐ ๗๗๒๒ ๓๑๐๕
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๕ ภูเก็ต โทร. ๐ ๗๖๒๑ ๙๓๒๙, ๐ ๗๖๒๑ ๙๔๑๕
สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖ สงขลา โทร. ๐ ๗๔๓๑ ๑๘๘๒, ๐ ๗๔๓๒ ๔๗๑๓

ภาคผนวก ง

คำถามที่พบบ่อย

ประเด็นคำถาม - คำตอบ
เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎกระทรวง
ตามมาตรา ๘๐ ของ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ณ วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕

<u>ส่วนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง</u>

๑. กฎกระทรวงตามมาตรา ๘๐ บังคับใช้กับแหล่งกำเนิดมลพิษประเภทใดบ้าง ?

<u>คำตอบ</u> กฎกระทรวงตามมาตรา ๘๐ จะบังคับใช้กับแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามกฎหมายตามมาตรา ๖๙ และต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา ๗๐ ซึ่งปัจจุบันมีการประกาศแหล่งกำเนิดมลพิษทางน้ำไปแล้ว ๑๐ ประเภท ได้แก่

๑) โรงงานอุตสาหกรรมและนิคมอุตสาหกรรม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้แก่

๑.๑ โรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ ๒ คือ โรงงานที่มีแรงม้าของเครื่องจักรมากกว่า ๒๐ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงานมากกว่า ๒๐ คน แต่ไม่เกิน ๕๐ คน โรงงานจำพวกนี้ ไม่ต้องขออนุญาตประกอบกิจการโรงงาน แต่ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบเมื่อเริ่มประกอบกิจการ และยังคงต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงและประกาศกระทรวง ส่วนโรงงานที่มีมลภาวะให้จัดเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓

๑.๒ โรงงานอุตสาหกรรมจำพวกที่ ๓ คือ โรงงานที่มีมลภาวะและโรงงานที่มีแรงม้าของเครื่องจักรมากกว่า ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีจำนวนคนงานมากกว่า ๕๐ คน จะจัดให้อยู่ในโรงงานจำพวกที่ ๓ ซึ่งโรงงานประเภทนี้จะต้องขอใบอนุญาตก่อนจึงจะสามารถประกอบกิจการได้

๑.๓ นิคมอุตสาหกรรมหรือโครงการที่จัดไว้สำหรับการประกอบการอุตสาหกรรมที่มีการจัดการระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมร่วมกัน

๒) อาคารบางประเภทและบางขนาด ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้แก่

๒.๑อาคารประเภท ก ได้แก่

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องนอนขึ้นไป

(๓) โรงพยาบาลของทางราชการ รัฐวิสาหกิจหรือสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๓๐ เตียงขึ้นไป

(๔) อาคารโรงเรียนเอกชน โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๖) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๗) ตลาดที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๘) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ใช้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒,๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

๒.๒อาคารประเภท ข ได้แก่ (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นไป)

(๑) อาคารชุดที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐๐ ห้องนอน แต่ ไม่ถึง ๕๐๐ ห้องนอน

(๒) โรงแรมที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นห้องพักอาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๖๐ ห้อง แต่ไม่ถึง ๒๐๐ ห้อง

(๓) หอพักที่มีจำนวนห้องสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๒๕๐ ห้องขึ้นไป

(๔) สถานบริการที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

(๕) โรงพยาบาลของทางราชการหรือสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยไว้ค้างคืนรวม กันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐ เตียง แต่ไม่ถึง ๓๐ เตียง

(๖) อาคารโรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนของทางราชการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาของทางราชการ ที่มีพื้นที่ ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๗) อาคารที่ทำการของทางราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การระหว่างประเทศหรือของเอกชนที่มีพื้นที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๕๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๘) อาคารของศูนย์การค้าหรือห้างสรรพสินค้าที่มีพื้นที่สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒๕,๐๐๐ ตารางเมตร

(๙) ตลาดที่มีพื้นที่ที่ใช้สอยรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๑,๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

(๑๐) ภัตตาคารหรือร้านอาหารที่มีพื้นที่ให้บริการรวมกันทุกชั้นของอาคารหรือกลุ่มของอาคารตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๒,๕๐๐ ตารางเมตร

๓) ที่ดินจัดสรร ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๓.๑ที่ดินจัดสรรประเภท ก คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัด แบ่งเป็นแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า ๑๐๐ แปลง แต่ไม่เกิน ๕๐๐ แปลง

๓.๒ที่ดินจัดสรรประเภท ข คือ ที่ดินจัดสรรที่รังวัด แบ่งแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายเกินกว่า ๕๐๐ แปลงขึ้นไป

๔) การเลี้ยงสุกร ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๔.๑ การเลี้ยงสุกรประเภท ก คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ เกินกว่า ๖๐๐ หน่วย

๔.๒ การเลี้ยงสุกรประเภท ข คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖๐ หน่วย แต่ไม่เกิน ๖๐๐ หน่วย

๔.๓ การเลี้ยงสุกรประเภท ค คือ การเลี้ยงสุกรที่มีน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์ตั้งแต่ ๖ หน่วย แต่ไม่ถึง ๖๐ หน่วย (มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ เป็นต้นไป)

๕) ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลา ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ท่าเทียบเรือประมง สะพานปลา และกิจการแพปลาทุกขนาด

๖) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๖.๑ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ก คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร หรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตร

๖.๒สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงประเภท ข คือ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงที่ตั้งอยู่ในที่ดินที่ติดเขตถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร แต่น้อยกว่า ๑๒.๐๐ เมตรหรือถนนส่วนบุคคลที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร แต่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร ที่เชื่อมต่อกับทางหลวงหรือถนนสาธารณะหรือทางที่มีสภาพเป็นสาธารณะที่มีความกว้างของถนนไม่น้อยกว่า ๘.๐๐ เมตร

๗) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ ขึ้นไป

๘) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อย ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำกร่อยทุกขนาด

๙) บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่

๙.๑ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ก คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินพืชเป็นอาหารทุกชนิด ซึ่งใช้น้ำจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติโดยไม่มีการเติมสารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือหรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยง ดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

๙.๒ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ข คือ บ่อที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่กินเนื้อเป็นอาหารทุกชนิด หรือสัตว์น้ำอื่นๆ ที่กินทั้งเนื้อและพืชเป็นอาหาร ซึ่งใช้น้ำจาก แหล่งน้ำตามธรรมชาติ โดยไม่มีการเติมสารที่ก่

อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือหรือสารอื่นใด ลงในบ่อเพาะเลี้ยงดังกล่าว ที่มีขนาดพื้นที่บ่อตั้งแต่ ๑๐ ไร่ขึ้นไป

๙.๓ บ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดประเภท ค คือ บ่อที่มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิดซึ่งมีการใช้สารที่ก่อให้เกิดความเค็ม เช่น น้ำทะเล น้ำใต้ดินที่มีค่าความเค็ม เกลือหรือสารอื่นใดเติมลงในบ่อเพาะเลี้ยงเพื่อปรับระดับค่าความเค็มของน้ำที่ใช้เพาะเลี้ยงให้เหมาะสมกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดนั้นๆ ทุกขนาด

๑๐) ระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ระบบบำบัดน้ำเสียที่กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกาหรือผู้รับจ้างบริการจัดให้มีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการให้บริการบำบัดน้ำเสียที่รวบรวมจากชุมชน

๒. ในกรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษเป็นของหน่วยงานของรัฐ จะต้องมีการจัดเก็บข้อมูลตามแบบ ทส.๑ และแบบ ทส. ๒ ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหรือไม่ ?

<u>คำตอบ</u> กรณีหน่วยงานของรัฐที่ถูกประกาศเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ (ตามข้อ ๑.) ซึ่งต้องจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามมาตรา ๗๐ ก็จะต้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลตามแบบ ทส.๑ และ แบบ ทส.๒

๓. แหล่งกำเนิดมลพิษที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่สิ่งแวดล้อมนอกเขตที่ตั้ง (Zero discharge) แต่มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองจะต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงมาตรา ๘๐ หรือไม่ ?

<u>คำตอบ</u> หากเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ และมีระบบบำบัดน้ำเสียเป็นของตนเองตามมาตรา ๗๐ จะต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๘๐

๔. กรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษมีการเก็บสถิติ ข้อมูล และการรายงานผลตามแบบของตนอยู่แล้ว เช่น โรงงานอุตสาหกรรมมีการรายงานตามแบบ รว.๒ แบบรายงานตามระบบมาตรฐาน ISO ๑๔๐๐๑ หรือ ISO ๑๘๐๐๐ จะสามารถนำมาใช้แทนแบบ ทส.๑ และแบบ ทส. ๒ ได้หรือไม่ ?

<u>คำตอบ</u> กฎกระทรวง มาตรา ๘๐ ยกเว้นให้ใช้แบบเก็บสถิติข้อมูล รายละเอียด และรายงานผล ตามกฎหมายอื่นได้หากมีการเก็บสถิติข้อมูล รายละเอียด และรายงานผล ไม่น้อยกว่าแบบ ทส.๑ และแบบ ทส. ๒ ซึ่งแบบรายงานข้อมูลตามแบบ รว.๒ แม้ว่าจะเป็นรายงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ.๒๕๓๕ แต่มีข้อมูลไม่ครอบคลุมตามแบบ ทส.๑ และแบบ ทส.๒ ขณะนี้ จึงไม่สามารถใช้แทนแบบ ทส.๑ และแบบ ทส.๒ ได้

ส่วนแบบการรายงานตามระบบมาตรฐาน ISO ๑๔๐๐๑ และ ISO ๑๘๐๐๐ ไม่ใช่แบบรายงานตามที่กฎหมายกำหนด จึงไม่สามารถนำแบบดังกล่าวมาแทนแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ ได้

ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษได้มีหนังสือประสานแจ้งกรมโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อรับทราบประเด็นดังกล่าวแล้ว

๕. แหล่งกำเนิดมลพิษที่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการ จะต้องจัดทำแบบ ทส. ๑ และ ทส.๒ หรือไม่ ?

คำตอบ - การประกอบกิจการใดๆ ที่ดำเนินการอยู่และเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการ ก็ต้องดำเนินการจัดทำรายงานตามแบบ ทส.๑ และ ทส.๒ จนกว่าจะเลิกประกอบกิจการ

- การประกอบกิจการใดๆ ที่ดำเนินการอยู่และเข้าข่ายเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ อยู่ระหว่างถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการหรือสั่งปิดกิจการ จะถือว่าไม่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ จึงไม่ต้องดำเนินการจัดทำรายงานตามแบบ ทส.๑ และ ทส.๒

๖. กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษเข้าข่ายตามมาตรา ๖๙ แต่ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงฯ นี้หรือไม่ ?

คำตอบ แหล่งกำเนิดมลพิษที่เข้าข่ายตามมาตรา ๖๙ แม้ไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก็ต้องดำเนินการจัดทำรายงานตามแบบ ทส.๑ และ ทส.๒ ตามกฎกระทรวงนี้

๗. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดที่มีการใช้ความเค็มต้องดำเนินการตามกฎกระทรวง มาตรา ๘๐ หรือไม่

คำตอบ : หากวงจรชีวิตของสัตว์น้ำจืดมีการใช้ความเค็มที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาตินำมาใช้ในเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อการเจริญเติบโตไม่ว่าจะระยะใดก็ตาม การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดดังกล่าวทุกขนาดถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษจึงต้องดำเนินการตามมาตรา ๘๐

๘. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดที่มีการใช้เกลือเพื่อการรักษาโรคในบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีขนาดต่ำกว่า ๑๐ ไร่ ต้องดำเนินการตามกฎกระทรวง มาตรา ๘๐ หรือไม่

คำตอบ :หากการใช้เกลือดังกล่าวทำให้คุณภาพน้ำทิ้งมีค่าความเค็มไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ต้องดำเนินการตามมาตรา ๘๐ ซึ่งค่าน้ำทิ้งดังกล่าวต้องเป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งจากบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด ประเภท ค

๙. ในกฎกระทรวงนี้ “ทส.๑ เก็บไว้ ณ สถานที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษนั้นเป็นระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่มีการเก็บสถิติและข้อมูล” หมายถึง เก็บข้อมูลเพียง ๒ ปี และไม่ต้องเก็บอีกต่อไปใช่หรือไม่ ?

คำตอบ กฎกระทรวงฉบับนี้กำหนดให้เก็บรักษาแบบ ทส.๑ ไว้ ๒ ปีหลังจาก ๒ ปีแล้ว ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ เพราะกฎหมายไม่ได้ระบุไว้

๑๐. ผู้ที่รับจ้างเป็นผู้ควบคุมดูแลระบบบำบัดน้ำเสียในปัจจุบัน มีสิทธิ์ที่จะลงนามแบบ ทส. ๑ และแบบ ทส. ๒ หรือไม่ ?

คำตอบ ปัจจุบันกฎกระทรวงว่าด้วยผู้รับจ้างให้บริการและผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย ตามมาตรา ๗๓ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ยังไม่ถูกประกาศบังคับใช้ ดังนั้น

ผู้ควบคุมและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่ในปัจจุบันจึงไม่สามารถลงนามในแบบ ทส.๑ และแบบ ทส.๒ ในขณะนี้ได้

ส่วนของผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียที่รับจ้างเดินระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ในปัจจุบันภายใต้กฎหมายอื่น ไม่สามารถลงนามในแบบ ทส.๑ และแบบ ทส.๒ ได้ในขณะนี้เช่นกัน ดังนั้น เจ้าของและผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษตามมาตรา ๖๙ ต้องเป็นผู้ลงนามไปก่อน จนกว่ากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๗๓ จะมีผลบังคับใช้

๑๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษสามารถมอบอำนาจให้ผู้อื่นดำเนินการแทนและลงนามแทนได้หรือไม่ ?

<u>คำตอบ</u> สามารถทำได้แต่ต้องมีหนังสือมอบอำนาจที่เป็นลายลักษณ์อักษรในเรื่องใดบ้างต้องระบุให้ชัดเจน และให้แนบหนังสือมอบอำนาจให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่นไปพร้อมกับการส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ในครั้งแรก

๑๒. การลงนามรับรองในรายงานตามมาตรา ๘๐ มี ๓ บุคคล ต้องลงนามทั้ง ๓ คนหรือไม่ ?

<u>คำตอบ</u> ให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นผู้ลงนาม ซึ่งปัจจุบันผู้ที่ลงนามได้คือเจ้าของหรือผู้ครอบครองเท่านั้น ส่วนผู้รับจ้างให้บริการและผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสียยังลงนามไม่ได้ จนกว่ากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๗๓ จะมีผลบังคับใช้จึงลงนามได้เช่นกัน

๑๓. เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๘๐ ตามกฎกระทรวงฉบับนี้หมายถึงผู้ใด และเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ที่ทำหน้าที่รับรายงานตามมาตรา ๘๑ ในพื้นที่กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดหมายถึงผู้ใด ?

<u>คำตอบ</u> เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ ได้แก่

(๑) นายกเทศมนตรี กรณีที่แหล่งกำเนิดตั้งอยู่ในเขตเทศบาล

(๒) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กรณีที่แหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

(๓) ปลัดเมืองพัทยา กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตเมืองพัทยา

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร กรณีแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ได้แก่

(๑) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด สำหรับเขตพื้นที่ต่างจังหวัด

(๒) อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ สำหรับเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่รักษาการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นผู้กำหนด (ตามหนังสือที่ ทส๐๓๐๕/๕๑๕๖ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕)

๑๔. การรายงานตามแบบ ทส.๒ เป็นประจำทุกเดือน ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องดำเนินการอย่างไร มีกี่ช่องทาง อะไรบ้าง ?

คำตอบ แหล่งกำเนิดมลพิษต้องจัดส่งรายงานให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ทส.๒ เป็นประจำทุกเดือน ภายในวันที่ ๑๕ ของเดือนถัดไป โดยสามารถส่งรายงานได้ ๓ ช่องทาง ได้แก่

(๑) ยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้กับผู้ส่งรายงานภายในเจ็ดวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงาน

(๒) ส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ โดยถือวันลงทะเบียนเป็นวันที่ส่งรายงาน

(๓) วิธีอิเล็กทรอนิกส์ โดยถือวันที่ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์นั้นถูกส่งออกจากระบบข้อมูลของผู้ส่งข้อมูลเป็นวันที่ส่งรายงาน

ทั้งนี้ วิธีการรายงานทางอิเล็กทรอนิกส์จะเป็นไปตามที่อธิบดีกรมควบคุมมลพิษประกาศกำหนด ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีการประกาศกำหนดวิธีดังกล่าว ดังนั้น ในช่วงเวลานี้แหล่งกำเนิดมลพิษสามารถจัดส่งรายงานได้เพียง ๒ ช่องทาง คือ การยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นตั้งอยู่ และจัดส่งเอกสารทางไปรษณีย์ตอบรับ

๑๕. การจัดส่งรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประจำทุกเดือน ตามแบบ ทส.๒ จะต้องส่งแบบทส. ๑ มาด้วยหรือไม่ ?

คำตอบ ไม่ต้องจัดส่งแบบ ทส. ๑ แต่ให้จัดเก็บไว้ ณ ที่ตั้งแหล่งกำเนิดมลพิษ เป็นเวลา ๒ ปี

๑๖. หากระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่คนละเขตท้องที่กับตัวแหล่งกำเนิดมลพิษการส่งรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะรายงานไปที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นใด ?

คำตอบ : ตามมาตรา ๘๐ กำหนดให้ส่งรายงานประจำเดือนตามแบบ ทส.๒ เสนอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่แหล่งกำเนิดมลพิษตั้งอยู่ ซึ่งหากแหล่งกำเนิดมลพิษใด ตั้งอยู่คร่อมในหลายพื้นที่ กรณีตัวอย่างเช่น นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรม ให้ส่งรายงานไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกท้องถิ่นที่นิคมอุตสาหกรรมหรือเขตประกอบการอุตสาหกรรมตั้งอยู่

๑๗. กรณีสถานประกอบการอยู่ในกรุงเทพฯ สามารถส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ที่ที่ทำการเขตที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ได้หรือไม่ ?

คำตอบ ตามกฎกระทรวงฯ รายงานตามแบบ ทส. ๒ จะต้องส่งรายงานให้แก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นในพื้นที่กรุงเทพฯ คือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๑๘. การส่งรายงาน ทส. ๒ สามารถส่งเป็นดิจิตอลไฟล์ได้หรือไม่ ?

คำตอบ ขณะนี้ยังไม่ได้

๑๙. ข้อมูลการทำงานของระบบบำบัดตามแบบ ทส.๑ ที่ต้องรายงานวันแรกคือวันใด ?

คำตอบ ข้อมูลรายงานวันเริ่มตามที่มีการบังคับใช้ คือ วันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๕ (ทส. ๑) ส่วนข้อมูลรายเดือน (ทส. ๒) ก็จัดส่งไม่เกินวันที่ ๑๕ ของเดือนกันยายน ๒๕๕๕

๒๐.การออกใบรับเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ผู้เสนอรายงานภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน จะดำเนินการอย่างไร และนับวันอย่างไร ?

คำตอบ ให้นับ ๗ วันตามปีปฏิทิน ยึดตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๒๑. กรณีพบความผิดตามมาตรา ๘๐ ใครเป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษได้บ้างและต้องดำเนินการอย่างไร ?

คำตอบ เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและผู้ที่พบเห็นเหตุการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ (เช่น การ ไม่ทำบันทึกหรือรายงาน บันทึกข้อมูลเท็จ เป็นต้น) สามารถกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนในท้องที่นั้นได้

๒๒. บทลงโทษหากไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐

คำตอบ - มาตรา ๑๐๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- มาตรา ๑๐๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสียหรือกำจัดของเสียผู้ใดไม่จัดเก็บสถิติ ข้อมูล หรือไม่ทำบันทึกหรือรายงานตามมาตรา ๘๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

- มาตรา ๑๐๗ ผู้ควบคุมหรือผู้รับจ้างให้บริการผู้ใดทำบันทึกหรือรายงานใดที่ตนมีหน้าที่ต้องทำตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

<u>ส่วนของการบันทึกข้อมูล</u>

๑. หากแหล่งกำเนิดมลพิษ ๒ แหล่ง ใช้ระบบบำบัดน้ำเสียร่วมกัน ผู้ใดจะเป็นผู้บันทึกและจัดทำรายงานตามแบบ ทส.๑ และ ทส. ๒ ?

<u>คำตอบ</u> การรายงานตามมาตรา ๘๐ เป็นการรายงานสรุปผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย ดังนั้นเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งเป็นผู้ดูแลระบบบำบัดน้ำเสียนั้น ต้องเป็นผู้บันทึกและจัดทำรายงานตามแบบ ทส.๑ และ ทส. ๒

ทั้งนี้ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษที่ใช้ระบบบำบัดน้ำเสียร่วมกัน ต้องจัดส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๒. หากระบบบำบัดน้ำเสียของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ได้ใช้ไฟฟ้า หรือสารเคมีต่างๆ จะบันทึกแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ อย่างไร ?

<u>คำตอบ</u> การกรอกแบบ ทส. ๑ และแบบ ทส. ๒ ให้กรอกสถิติข้อมูลเฉพาะในกรณีที่มีสถิติและข้อมูลนั้น ๆ ซึ่งหากไม่มีการใช้ไฟฟ้า หรือสารเคมี ซึ่งหากข้อมูลใดไม่มีก็ให้กรอก “ - ” ในช่องนั้นๆ

๓. หากแหล่งกำเนิดมลพิษมีระบบบำบัดน้ำเสียมากกว่า ๑ ระบบ จะต้องจัดทำแบบ ทส. ๑ และ ทส. ๒ อย่างไร ?

<u>คำตอบ</u> แหล่งกำเนิดมลพิษต้องทำแบบ ทส. ๑ แยกตามจำนวนระบบบำบัดน้ำเสีย แต่การสรุปรายงานตามแบบ ทส. ๒ สามารถสรุปรวมได้

๔. การบันทึกข้อมูลตาม ม.๘๐ เหตุใดจึงไม่รายงานข้อมูลประสิทธิภาพของระบบ ?

<u>คำตอบ</u> แบบบันทึกตาม ม. ๘๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการทำงานของระบบบำบัดเท่านั้น การตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบฯ สามารถใช้มาตรการบังคับตามมาตราอื่นๆ เพื่อควบคุมการบำบัดน้ำเสียให้เป็นไปตามมาตรฐานน้ำทิ้งได้ และหากระบบบำบัดน้ำเสียมีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งแบบอัตโนมัติ ให้แนบผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งรายวันแยกตามพารามิเตอร์ที่ตรวจวัดและทำการสรุปผลเป็นข้อมูลรายเดือนด้วย

๕. กรณีที่มีการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพน้ำแบบ online จะต้องรายงานอย่างไร (เนื่องจากมีการบันทึกทุก ๓๐ นาที) ?

<u>คำตอบ</u> ให้รายงานตามที่มีการบันทึกโดยสรุปเป็นรายชั่วโมงภายใน ๑ วัน และแนบคุณภาพน้ำประกอบ ในรูปตารางหรือกราฟ

๖. หากมีอุปกรณ์ชำรุดเป็นเวลาสั้นๆ เช่น ๓ ชั่วโมง และสามารถดำเนินการแก้ไขได้ และไม่มีผลกระทบต่อภาพรวมของการบำบัดน้ำเสีย จะรายงานสรุปรายเดือนอย่างไร ?

คำตอบ การรายงานในแบบทส. ๒ ให้รายงานเฉพาะวันที่มีความผิดปกติเกิดขึ้นในวันนั้นๆ ส่วนในแบบ ทส.๑ สามารถใส่รายละเอียดความผิดปกติในบางช่วงเวลาได้

๗. จำเป็นต้องรายงานข้อมูลของน้ำทุกกิจกรรมหรือไม่ ถ้ามีน้ำฝนปริมาณน้ำอาจจะเยอะกว่าปกติควรจะรายงานอย่างไร และกรณีที่เครื่องสูบน้ำมีความผิดปกติเป็นบางตัว ควรรายงานอย่างไร ?

คำตอบ การรายงานปริมาณน้ำเสียที่เข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย ปริมาณน้ำที่เข้าระบบฯ มาจากหลายกิจกรรม และหากรวมน้ำฝนเข้าระบบฯ ด้วยก็ต้องรายงานปริมาณน้ำที่เข้าระบบฯ ทั้งหมด ส่วนเครื่องสูบน้ำหากมีความผิดปกติ ก็ต้องรายงานว่ามีความผิดปกติกี่ตัวจากจำนวนทั้งหมดที่มีอยู่

๘. กรณีสถานประกอบการที่เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตั้งอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ สามารถส่งรายงานตามแบบ ทส. ๒ ให้กับเขตที่สถานประกอบการนั้นตั้งอยู่ได้หรือไม่ ?

คำตอบ ตามกฎกระทรวงฯ รายงานตามแบบ ทส. ๒ จะต้องส่งรายงานให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่นในกรุงเทพฯ คือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่หากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมอบอำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้ผู้อำนวยการเขตก็สามารถส่งรายงานที่เขตได้ ทั้งนี้ต้องตรวจสอบการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร